

RMK. I. 1270.

1. péld. Feljes.

R. A. H. Ks.
32

280

REGULAI
Collegij A' Synonymici
Societ' Heru
JESUS
TÁRSASÁGÁNAK

Azokkal egyűt, mellyek
Catalogo ki vált képpen *hazig*
Anno az

Coadju torokhoz tarto-
zandó

Nyomtatattanak Nagy Zombati Aca-
demiának Bőruve

SRNENSKI MATTYAS által
M. DC. LXXXI. Ezftendőben.

Somája azoknak a' Constitutióknak, melyek a'
 mi Rendünkbelieknek lelki oktatásokra valók :
 és a' melyeket meg kell tartani
 minnyájoknak.

I.

Noha a' mi teremő Istenünknek,
 és Urunknak nagy bölcsesége,
 és jóváolta az, mely ezt a' JESUS-
 NAK legkisebb társaságát őrizni,
 vezérteni, és előb mozdítani fogja az ő
 szent Szolgálattyában, a' mint ezt méltos-
 tatot elis kezdeni; a' mi részünkről pedig
 amaz Isteni szeretetnek belső törvénye,
 melyet a' Szent-Lélek Isten a' szivekbe
 szokot bé írni, és bé nyomni, inkább fog
 erre segéteni, hogy nem mint akarminémű
 külső rendelések; de mégis, mivel az Iste-
 ni gondviselesnek kegyes rendelése az ő
 teremtet állatinak vele egygát valo mun-
 kálkodását meg kívánja, és mivel Chri-

Istus Urunk Helytartójais úgy rendelte: a Szenteknek példáijs, és magais az okosság arra tanitnak Isten szerént bennünket; szükségesnek itéllyük, hogy oly rendeléseket tegyünk, mellyek az el kezdet utban segítségül legyenek, az Isteni Szolgálatnak nagyob előmenetelére a' mi szerzetünknek rendi szerént.

II.

Ennek a' Társaságnak czellya, és vége ez, hogy kiki nem csak az ő tulaidon maga lelke üdvösségére, és tőkélletes életére Istennek kegyelméből gondot viseljen; hanem hogy ugyan azon Istennek kegyelmével felebarátinak üdvössége, és tőkélletesége keresésében nagy szorgalmatosán munkálkodgyék.

III.

A' mi hivatalunk ez, hogy készítsek legyünk külömb külömb helyeket be járni, és ez világnak akarmely tartománnyában lakni: a' hol nagyob Isteni szolgálatot, és a' lelkeknek nagyob segítségét reméllyük.

IV.

A' mi életünknek módgya, nagyob Isteni

Isteni szolgálatra mindenkoron tekéntvén, külsőképpen bizonyos okokra nézve, közönséges. Nincsenekis semmi kötelességből való szabot poenitentiai, vagy testi sanyargatási: hanem kiki ollyakat vehet magára, a' mellyek az ő Előjárójának tettzéséből nagyob lelki előmenetelre fognak lenni: és a' mellyeket ugyan azon végre az Előjárók nékiek hagyhatnak.

V.

A' Társaságban valo jövetelnek kezdetin, valamely pap előtt, kit az Előjáró arra rendel, kinek kinek tellyes életéről való gyónást kell tenni, és az után Christus Urunknak testét magához venni: és így minden hatod holnapban kiki az utolsó tellyes gyónástól kezdvén tellyeffen meggyónnyék. Es mind a' Professusoknak, s' mind pedig a' formátus Coadjutoroknak minden esztendőben egyszer készeknek kel lenni a' tellyes gyónás tételre annak, a' kit az Előjáró maga helyet arra fog rendelni: a' mely gyónást az utolsó tellyes gyónástól kellek elkezdeni.

VI.

Ellyenek minden nap lelki ismétektől való szokot számvétellel mindnyájan. A' kik nem papok szűkség, hogy minden nyolczad nap meg gyónnyanak, és a' szenteséges óltári szentséget hozzájok vegyék, és mindnyájoknak az Előjárótúl rendelt Gyonto Attyok egy legyen. Hol pedig ez nem lehetne, kinek kinek bizonyos állandó Gyontó Attya legyen, kinél az ő lelki esmérete tellyeséggel, nyitva legyen.

VII.

Ha pedig valaki az ő néki rendelt gyonto Attyán kívül másnak meg gyónnék, tartozik azután ugyan azon maga Gyonto Attyának lelki esméretét éppen meg mutatni, hogy semmi, a' mi aztot illetné, nem lévén titkon, jobban segíthesse őtet az Urban.

VIII

Kik azokközül, kik ebbe a' Társaságba adgyák magokat, Christusnak ama tanácsat követvén: (a' ki el hadgya Attyát, és Annyát:) elhitesse magával, hogy Attyát, Annyát, Battyait, öcscseit, nénnyeit, hugait, és valamie vólt ez világon, el kellessék

lessék hagyni: Sőt azt itéllye, hogy néki szólamaz ige: *A' ki nem gyűlöli Attyát, és Annyát, s' annak fölötte még a' maga lelkét is, nem lehet az en tanítványom.* Es így gondgyának kel realenni, hogy minden test szerént való indulatból, mellyel az ő vér szerént való Attyafiaihoz vólna, le vetkőzzék, és azt lelki indulatra fordítsa, és azokat csak úgy szerezse, a' mint a' jól rendelt szeretet kívánnya. Mint hogy ő már ez világnak, és önnön maga szeretetének meg holt, és csak szinte a' mi Urunknak Christusunknak él, őtet szülei, s' attyafiai helyet tartja, és minden jószaga gyanánt bírja.

IX.

Nagyob lelki előmenetelért, és kivált: képpen nagyob alázatosságnak okáért kinek kinek meg kel nyugodni azon, hogy minden vétkei, és fogyatkozásai, és akarminémű más dolgokis, mellyek ő benne tapasztaltatnak, akarki által, a' ki a' gyanáson kívül ezben vészi, az Előjárónak meg jelentessenek.

X.

Jó néven vegyék, ha másoktól jora insetnek,

tetnek, és vízszontak kélzsek legyenek máfoknak jobbitására segítségül lenni, és egymás magavifélést illendő jo akarattal, és szeretettel, nagyob lelki előmenetelnek okáért meg jelenteni. Főképpen, mikor az Előjárótól, ki ő nekik gondgyokat viseli, úgy leszen meg hagyva, avagy kérdve az Istennek nagyob dicsőségére.

XI.

Szükség, hogy figyelmettesen ezekben vegyük (nagyra bocsúlván, és fölötő nagy dolognak itélvén ezt lenni a' mi Teremtőnk, és urunk színe előtt:) mennyire segéllyen, és használlyon a' lelki életnek előmenetelére, tellyeséggel, és nem rész szerént irtózni mindenektől, a' miket e' világ szeret, és magához kapcsol: és annak engedni, s' azt kívánni tellyes erőnkbul, a' mit szeretet, és magához kapcsolt a' mi Urunk Christusunk. Mert valaminthogy e' világi emberek, kik azokat, a' mik e' világe, nagy szorgalmatossággal követik, szeretik, és keresik, tudni illik a' tiszteteket, és hires nevezetet e' földön, a' mint a' világ őket taníttya; úgy a' kik

Ilelek

Ilelek szerént járnak, és valóban Christus-Urunkat követik, azok szeretik, és buzgo szível kívánnák azokat, a' mellyek tellyeséggel ellenkeznek ezekkel: kívánván tudni illik az ő uroknak szerelméért, és bocsületiértugyan annak ruhájában öltözni, és czimerét hordozni: el annyra, hogy haa' fölséges Istennek meg bántása, és felebarátink vétke nélkül lehetne, akarnának szidalmokat, hamis-tanúbizonyságokat, boszuságokat szenvedni, bolondok gyanánt tartatni, és itéltetni. (Nem adván mindazáltal semmi okot arra) csak azért, hogy kívánnának valamennyire hasonlókka lenni, és követni a' mi teremtő Urunkat, a' Christus Jesust, és annak köntösében, s' czimerében öltözni: mivelhogy azokat ő a' mi lélekben való nagyob előmenetelünkért vette magára, és nekünk példát adott, hogy mindenekben, a' mennyre lehetséges, Istennek malasztja velünk lévén, őtet követni, és ő utánna menni igyekezzünk, mivelhogy ő az igaz út, ki az örök életre vezérli az embereket.

XII.

A 5

Hogy

Hogy a' lelki életben való tökéletességnek ily drága grádicscsára könnyebben juthassunk, kiki nagy szorgalmatossággal azon legyen, hogy az Ur kedvéért magának ellene mondjon, és a' mennyire lehet mindenféle dolgaiban, gonosz indulatnak öldöklést szüntelen keresse.

XIII.

Az elvetet, és alávaló tiszteteknek gyakorlásában, illik, hogy azokra készlebek legyünk, a' melyektől az emberi érzékesség inkább irtózik, ha kinek parancsoltatik, hogy azokban magát gyakorolja.

XIV.

Eleit kel vennie a' kesérteteknek, ellenkező dolgokkal élven: így midőn valaki a' kevélységre hailandónak láttzik, az olyant alávaló dolgokban kel foglalni, melyek annak meg alázására hasznosoknak íteltetnek. Hasonló képpen értvén ezt a' több gonosz indulatokról is.

XV.

Minnyájan álhatatos akarattal azon legyünk, hogy a' mennyire Istenünk kegyelméből

méből rea érkezünk, semmit elne mutassunk a' tökéletességben, minden Constitutioinknak tellyes meg tartásában, és az mi szerzetünk kíváltképpen való szabot meggyának bétellyesítésében.

XVI.

Minnyájan, az kik ebben a' Társaságban adták magokat, a' valóságos, igaz, tökéletes jofzágos cselekedeteknek, és lelki dolgoknak gyakorlásában serénykedgyenek, és az illyeneket nagyobraböcsűlyék, hogy nem mint a' tudományt, avagy más egyéb természet szerént való emberi ajándékokat. Mert azok belsők, és a' mi fölöttet célunk szerént azokból keltetik erőt vennünk a' külső dolgoknak végben vitelére.

XVII.

Minnyájan azon legyenek, hogy tökéletes jofzandékjok legyen, nem csak az ő szerzetes életeteknek mi voltában, hanem minden egyéb dolgokbann is, azon igyekeztvén tiszta szível mindenkben, hogy szolgálynak és kedveffek legyenek az Isten előtt, az ő jovoltáért, hozzánk való szere-

szerelméért, és nagy jó teteményiért, mellyekkel meg előzőt bennünket; inkább, hogy nem mint a' büntetéstől való felelemért, vagy a' jutalomnak reménségéért. (Noha ezekkelis kell magokat segéteni:) és mindenekben keressék az Istent, meg foztván önnön magokat, a' mennyire lehet, minden teremtet állatoknak szerelmétől, hogy minden szerelmeiket azoknak teremtetjére fordítsák, őket minden teremtet állatokban, és minden teremtet állatot ő benne szeretvén, az ő szent, és Isteni akarattya szerént.

XVIII.

Az othon való praedikatiokban gyakran hozzák elő azokat, a' mellyek magok meg tagadására, és a' jofzágos cselekedetekben való előmenetelre, és tellyes tökéletességre valók lesznek: egymást azokra intvén, és főképpen az eggyeségre, és atyafiúi szeretetre.

XIX.

Fölötte igen fog használni áitatossan, a' mennyire lehet, azokban foglalatoskodni, a' mellyekben leginkább gyakoroltatik

az

az alázatosság, és felebaráti szeretét. Es ugyan átóllýában szolván mentül inkább valaki az Istenhez ragaszkodik, és bővebb jó akarattya mutatya ő szent fölségéhez, annál bővebb ajándékot fogja vízföntak őis magában tapasztalni, és napról napra alkalmatosab leszén az Isteni malasztnak, és bővebb lelki ajándékoknak el vételére.

XX.

Minek utánna valaki az Társaságnak valamely bizonyos résziben be fogattatik, folyeb lépni ne igyekezzék, hanem a' mi-ben vagyón, abban tökéletesen el járjon, és az Isteni szolgálatnak, s' tiszteletnek gyakorlásában foglallya magát.

XXI.

Minnýájan a' lelki dolgoknak szabot idejét meg adgyák, és az áitatosságnak keresésében Istentül velek közlöt malasztnak mértéke szerént szorgalmatoskodgyanak.

XXII.

A' lelki dolgoknak gyakorlásiban óják magokat az ördöknek csalárdságitul és minden késértetek ellen oltalmazták magokat

gokat: módgyátis meg-tanulják, mely által azokat meg-győzhetsék, és az igazán való tőkélletes jószágos cselekedeteknek meg-szerzésére igyekezzenek: akar több, s' akar kevesebb lelki latogatásokat érezzenek: mindenkoron pedig arra legyen gondgyok, hogy az Isteni ízolgálatnak utyában előb menyenek.

XXIII.

A' szegénységet mint szerzetünknek erős kőfalát ismeretünk kell, és azt az ő tisztaságában meg-tartanunk, a' mennyire lehetséges léfzen Istenünk kegyelme velünk lévén.

XIV.

Szeretsék minnyájan a' szegénységet mint Annyokat, és az lelki szent értelemnek mértéke szerént, mikor annak ideje léfzen, néműnēmű gyümölcsöt meg-köftolják, és semmivel úgy, mint fájattyokkal ne éllyenek: készek is legyenek házonként való koldulásrá, mikor vagy az engedelmesség, vagy a' szűkség kívánja.

XXV.

Az e ledelnek, öltözetnek, és ágyának mód-

módgya, s' mivolta olyan léfzen, az mii némű a' szegényekhez illendő: és kik-magával él hiteffe, hogy azok közül, mellyek az háznál taláztatnak, a' legalábbvalók adatnak néki, az ő nagyobb maga meg-tadásaért, és lelki előmeneteléért.

XXVI.

Ercsék minnyájan, hogy semmit azokból, mellyek az háznál vannak, nem szabad kölcsön egymásnak adni, vagy egymástul el-venni, vagy kiosztogatni, hanem ha az Előjáró, értvén a' dolgot, jóváhadgya.

XXVII.

Minnyájan a' kik az Társaságnak engedelme alatt vannak, meg emlekezzenek róla, hogy ingyen kel adniok, a' mihez ingyen jutottak, se nem kérvén, sem pedig el nem vévén semminēmű jutalmat, vagy alamisnát, mellyekkel az mise mondások, gyontatások, prädikállások, vagy akarmely más efféle foglalatosságok, mellyeket ez a' Társaság, hivatallyá szerént gyakorolhat, láttossanak meg jutalmaztatni: hogy eképpen nagyobb Szabadsággal, és fele-

felebarátinknak épületivel járhaſſanak el az Iſteni ſzolgalatban.

XXVIII.

A' mi az Tisztaſágnak fogadását illeti, né ſzukség tovább magyarázni, holotnyilván vagyon, mely tökéletteſſen köllesék aſztot meg tartani. igyekeztvén tudnya illik Angyali tisztaſágot követni, mind teſtünknek, s' mind lelkünknek tisztaſágában.

XXIX.

Mynnyájan nagy ſzorgalmatoſſággal őrizzék külső érzékenségeket, főképpen Szemeket, füleket, és nyelveket, minden rendetlenségtől, békességben és igaz belső alázatoſſágban maradván: és azt az halgatásban, mikor annak ideje vagyon, mikor pedig szollani kívántatik, megmutatván értelmes tiſztességes beſzédjekben, diszes magok viſelésében, járáſoknak, és minden mozduláſoknak meg ért voltában, minden kevélység, vagy túrhetelenség nélkül. Mindenekben igyekeztvén és kívánván nagyobbát tuláidonítani másoknak, hogy nem mint magoknak: min-

mindeneket Szivekben magoknál föllyeb valóknak tartván. Es külső képpen ſzerzetelſéghez illendő egyyügyűſséggel, a' mennyire kinek kinek állapattya kívánnya, tiſztelſéget s' bősületet adván: és így ebből az következzék, hogy egy-másra való tekintetből az áitatotoſſágban nevelkedgyenek, és a' mi urunkat Iſtünket dicsírjék, kit akarkibennis, mint az ur Személlye képében, igyekezzék kiki meg-ismérni.

XXX.

A' teſti eledelnek vételében nagy gondviſelés legyen, hogy a' mértékletesség, illendő diſzeſség, kívül belől mindenekben meg tartassék. Meg legyen előb az aſztal áldás, és aſztal után az háláadás, melyet minnyájóknak méltó áitatotoſſággal, és bősülettel kel végben vinni. Es midőn a' teſt étellel tápláltatik, a' léleknek is az ő eledele meg adáſſék.

XXXI.

Fölötte haſznos, és igen ſzukséges a' lelki előmenetelre, hogy minnyájan tökéletes engedelmeſségnek adgyák magokat,

kat, az Előjárót (akarkil legyen az :) Christus urunk helyett esmérven. és őtet belső szeretettel, és bocsúlattal illetven, és azoknakamiket hágy, nem csak külső képen való végben viteleiben, éppen, gyorsan, tellyes erővel, illendő alázatossággal, melegség, és zugolódás nélkül engedgyenek, ha szinte nehéz dolgokat, és az érzéken természet ellen valókat parancsolis: hanem még ezenkívül igyekezzenek azonnalis, hogy belső képpen magok akarattyát, és tettzését ferretegyék, és igazán megtagadgyák: ahoz alkalmaztatván akarattyokat, és ítéleteket, az mit az Előjáró akar, és ítél: mindenben, a' hol vétek nyilván nem láttzonék, az Előjáró akarattyát, és ítéletét Regulául téven magok akarattyának, és ítéletének eleibe. Hogy annál tőkéltessebben hasonlittasának az igaz jo akaratnak, és értelemnek első, és fő regulájához, tudni illik, Istenünknek örökén való jovoltához, és bölcseségéhez.

XXXII.

Mind magok személyéről, s' mind pedig

dig más dolgaikról, a' szabad rendelést, minnyájon igaz engedelmességgel az Előjárónak engedgyék, semmit ő előtte, még lelki esmérteketis el nem reitven, semmi-ben ellene nem álván, semmit ellene nem mondván, és semmiképpen az maga iteletit annak iteletével ellenközönek nem mutatván: hogy ugyan azon akaratnak, és ítéletnek eggyessége által, és méltó alázatosság által az Isteni szolgálatban jobban meg maraggyanak, és gyarapodgyanak.

XXXIII.

Igyekezzenek minnyájan az engedelmességnek kiváltképpen való megtartására, nem csak köteleesség szerént való dolgokban, hanem egyebekbennis, ha szinte az Előjáró akarattya jelen kívül semmi egyéb nyilván való parancsolat nem vólnais. forogjon pedig szemek előtt a' miteremtő urunk Istenünk, kiért az embernek engedünk: és arra kel vigyáznunk, hogy inkább a' szeretetnek indulattyátul, hogy nem mint az félelemnek rettegésétül viseltestenek.

Az Előjárónak szovára nem külföldben mint ha Christus Urunktól származnék, igen igen készek legyünk, mindennemű dolgoknak, és még csak egy el kezdet börtünek is felbe hagyásával.

Oda fordicsok minden erőnket, és igyekezetünket Istenünk kegyelméből, hogy a' Szent engedelmisség mind külső cselekedetünkben, mind akaratunkban, s' mind értelmünkben, legyen bennünk mindenkor tellyeséggel tökéletes. Nagy gyorsasággal, lelki vidámsággal, és alhatatossággal el-járván mindenben az mi nekünk hagyatik, el-hitetvén magunkal azokat mind helyeseknek lenni: minden tettzésünknek, és ellenkező ítéletünknek néműnemű vak engedelmisség által ellenemondván.

Kiki magával el-hiteffe, hogy a' kik az engedelmisség alatt élnek, szinte ugy kell magokat az Isteni gondviselés alá vetni, és az előjáróknak engedni, mint ha valami

hólt

hólt testek volnának, mely minden felé egyaránt hadgya magát vitetni, és akar mint bannyanak vele el-szenvedi. Vagy hasonlo képpen mint valami vén ember pálczája, ki akarhun, és akarmi dologban akarjon vele élni, annak, az ki őtet kezében hordozza, egyaránt szolgál.

Kinek kinek bé kell tellyeséteni mindenféle pœnitentiákat, mellyek fogyatkozásiért, hivolkodásiért, vagy akarmiért egyébért hagyatnak. Az ilyen pœnitentiákat pedig kész akarattal kellene venniék, magok meg jobbitásának és lelki előmeneteknek igaz kívánságával, ha szinte vétek nélkül való fogyatkozásokért hagyatnának is.

Mikor valaki a' konyhában való szolgálatra be megyen, vagy annak segítségére, a' ki szakács, ugyan annak nagy, alázatossággal engedni kelletik, minden tisztítható való dolgokban. Esigy szükséges, hogy nem csak a' Társaság, vagy az ház Előjárójának engedgyenek, hanem ő utánna ren-

B;

delt

delt tisztuifelőknekis, kik ő tőle vették hatalmokat: Es szokják meg, hogy ne tekéntcsenek arra, ki legyen, a' kinek engednek, hanem inkább ki legyen az, kiért, és kinek mindenkben engednek, ki önön maga Christus Urunk.

XXXIX.

Ha valaki a' mieink közül othon lévén valakinek írta, külföldben azt ne cselekedgye, hanem szabadságot nyerve, és a' levelet meg mutatván annak, kit az előjáró arra rendelt. Ha pedig néki levél küldetnék, annak adassék először, a' ki az Előjárótól a' végre rendeltetet, ki azt elolvásván meg adgya, vagy nem adgya annak, a' kinek küldetet, az mint jobnak ítéli lenni, annak nagyobb jóvára, és az Istennek dicsőségére.

XL.

Valakiezt a' Társaságot követni akarja, és ebben Istennek nagyobb dicsőségére maradni kíván, Gyónásnak, vagy másféle titoknak pecsété alatt, vagy akarmi módon néki tettzeni fog, és nagyobb maga vigasztalására leend, a' maga lelke ismerete titka-

titkait nagy alázatossággal, és szeretettel meg kelletik vallani, semmit olyat, a' mivel a' mindeneknek urát meg-bántotta volna, el nem titkolván, és tellyes előbeni életéről, vagy leg aláb derekassab esetiről, a' Társaság akkorbéli Előjárójának, vagy ha ez másra valakire, az több Előjárók, vagy alatta valók közül bizná, amint jobnak lenni ítélne, számot adgyon. Es minden hatodik holnapban ki ki ezt a' magáruval való számadást, az utolsó számadástul kezdvén végbe vigye. Kivántatik azis, hogy a' formált Coadjutorok, és a' Professusok is minden elztendőben egyszer, vagy gyakrabbanis, ha az Előjárónak tettzeni fog, az ő lelki esméretekről, a' följöl meg mondot módon számot adgyanak.

XLI.

Semmi kesértetet el nem kell titkolniok, mellyet a' közenséges lelki Atyának, vagy maga gyonto Attyának, vagy az Előjárójának meg nem jelentenének: Sőt inkább kedves dolognak tarcsák, ha lelkek titkaiezek előtt tellyességgel nyilván lef-

nek: és nem csak fogyatkozásíkat, hanem szokot poenitentziajokatis, vagy magok fanyargatásit, áitatóságit, és minden jó cselekedeteket meg jelencsék, tiszta szívvel kívánván azoktul igazgattatni, ha valamiben az igaz utat el-véttenék, nem akarván magok ítéletin járni, ha azoknak ítéletivel nem eggyezne, a' kiket Christus Urunk helyet tartanak.

XLII.

Eggyet ércsünk, eggyet szólyunk minnyájan. a' mennyre lehet, szent Pál Apostol intése szerént. Azért külömböző tanítások ne engeteffenek, se szóval a' Prædikatiókban, vagy nyilván valomás tanításokban, se írott könyvekben: kiket ugyan ki sem lészzen szabad nyomtattatni maga az Pater Generalis jóvallása, s' engedelme nélkül. Sőt minden dolgokban a' külömböző vélekedés, mely a' vízfőz vonásnak annya szokot lenni, és az akaratok eggyeségének ellensége, a' mennyre lehet, el távoztassék. Az eggyesség pedig, és egymás közt való hasonló értelem nagy szorgalmatossággal őriztessék, és a' mi

mi ezzel ellenkező, élne szenvedtefsék: hogy az atyafiui szeretettel egyben kapcsoltatván, jobban, és foganatossabban adhasák magokat az Isteni Szolgálatra és felebaráttok segedelmére.

XLIII.

Ebben a' Társaságban se ne legyen, se neis tessék sziveknek valamely felé való hálása, valami oly igyenetlen dolgokban, mely talántán a' keresztyén urak, és fejedelmek közt vólna. Hanem inkább legyen közönséges Szeretet, mely mindenik félt, ha szinte egymás közöt ellenközők volnánakis, Isten szerént egyaránt szeresse.

XLIV.

Minnyájoknak, a' mig egeszségek szolgál, lelki, vagy külső dolgokban, legyen, amiben magokat foglallyák, hogy az tunyaság, minden gonofságnak eredete, a' mennyire lehet, helyt nálunk ne talállyon.

XLV.

Hogy e' Társaság az ú rendi szerént tellyessebben foglalhassa magát a' lelki dolgokban, a' mennyire lehet, ója magát a' világi foglalatosságoktól (minéműek

a' Testamentáriusoké, Prokatoroké, vagy egyéb effeletisztek :) és semminemű kérésekre az ilyen gondviseleéseket föl ne vállolják, se ezekben magokat foglaltatni ne engedjék.

XLVI.

Valamint hogy a' fölöttéb való szorgalmatosságá a' testre nézendő dolgokban fidesre méltó, ugy az egeségnek, és Isteni szolgálatra való testi erőnknek mértékletes gondviseleése dicsiretes, és minnyájunkhoz illendő, ésez okáért midőn ezekben veszik, hogy valami nekik ártalmas vagy valami más szükséges, eledelekben, ruhazattyokban, lakohelyekben, tisztékben, vagy foglalatosságokban, és eképpen más fele dolgokban is, jelensék meg azt az Előjárónak, vagy annak a' kit az Előjáró arra rendelt: azonban két dologra vigyázván: elsőben, hogy minek előtte az Előjárót valami felől meg találják, imádkozzanak, és ha az imádság után ugy itélik, hogy az Előjárónak meg kellessék azt jelenteni, azt cselekedjék: másodsor arra, hogy midőn szóval vagy

rő.

rővid írással: (hogy el ne felekezzenek róla: (a' dolgot eleibe adták az Előjárónak, minden gondgyát az meg jelentet dolognak ő rea hadgyák, és valamit ő rendel, leg jobnak tarcsák: és abban tovább se ne törődgyenek, se azt magok, vagy más által ne szorgalmaztassák, akar engettessék meg a' mit kérnek, akar ne, mivel hogy el kell hitetni magokkal, azt leg jobnak lenni az Isteni szolgálatra, és magoknak nagyob jóvára, a' mi az Előjárónak, értvén ő a' dolgot, tettzeni fog az urban.

XLVII.

Valamint hogy nem hasznos akarkitis annyi testi munkával terhelni, hogy a' lélek el nyomassék, és a' test nyavalyában essék; ugy valamennyire való testi munka, mely mind az kettőnek segítségére legyen közönségesen minnyájokhoz illik, még azokhoz is, az kiknek a' lélek, és elme szerént való dolgokban kelletik foglalatoskodni, a' mellyeket külső testi munkával kellene neha neha egyelétetni, és nem szűnetlen azokban magokat foglaltatni

lalni, sem igaz okosság mértéke nélkül azokat föl vállalni.

XLVIII.

A' testi fanyargatás mód nélkül való, és oktan ne legyen, az álmotúl való meg tartoztatásban, bõitólásban, és egyéb külsõ poenitentiák gyakorlásában, melyek ártani, és nagyob jókbannis akadályt szoktak szerzeni. Azért illik, hogy kiki az õgyonto Attyának meg jelencse, valamit effélékben cselekszük.

LXIX.

Betegségnek idejében, nem csak nagy tiszta engedelmeiséggel kell lenni minnyájoknak, az õ lelki előjáróihoz, hogy az õ lelkekkel bánnyanak; hanem ugyan azon alázatossággal az testi orvosokhozis, és mind azokhoz, kik a' betegekkel bannak, hogy az õ testekkel bánhassanak.

L.

A' ki beteg, az alázatosságot, és bekeséges türelést előtte viselvén, azoknak, a' kik õtet latogattyák, és kórúlette forgónak, szinte ugy betegségében jó példát adni igyekezzék, mint mikor egefségben volt,

volt, áitatos, és lelki epületre való szok. kal élvén, mellyekkel jelencse, hogy a' betegséget ugy vészi a' mi Teremtő urunknak kezéből, mint ajándékot, mivel szinte olyan ajándék, mint az egészség.

LI.

Egynehánszor minden esztendőben kérjenek minnyájon poenitentziát az Előjárótúl a' Regulák meg tartásában történt fogyatkozáfokért, hogy ez a' gondviseles jele legyen annak az gondviselesnek, mellyet kiki visel a' maga lelki előmenetelére az Istennek utában.

LII.

Végezetre gondgya legyen minnyájoknak az el rendelt Constitutioknak, vagy Reguláknak meg tartására: kire nézve szűkség tudni leg alab azokat, a' mellyek kinek kinek tisztit illetik. Azért minden holnapban szűkség azokat olvasni, vagy hallani.

REGVLAK

I.

Kiki az ő lelki esméretitől való számvetelnek kétszer napjában, az imadásnak, elmélkedésnek, és olvasásnak szabot idejét meg tarcsa, minden tehetségével az Urban.

II.

Minnyáján a' szent misén illendőképen jelen legyenek mindennap, és az Prædikátziót, vagy más tanítást, midőn az mi Templomunkban léssen, meg halgassák.

III.

Ki ki szabot napon, a' néki rendelt gyonto-Attyának meg gyonnyék, és nem másnak az Előjáró engedelme nélkül.

IV.

Minnyáján, a' kik nem Professusok, avagy nem formált Coadjutorok; kétszer esztendőben fogadásokat meg uyiecsák, előbtellyes gyónást téven, mely időben
lelki

lelki esméretekről is számot adgyanak: és azonkívül is valamennyisz az Előjárónak tetzeni fog, a' Társaságnak szokása szerént.

V.

A' Pénteki szokot bizonyos, böitölés, vagy abstinentia, a' Társaságnak szokása szerént meg tartassék.

VI.

Senki magát nyilván mások előtt szokatlanul ne fanyargassa, ne is prædikállyon az Előjáró engedelme nélkül.

VII.

Senki magánal pénzt ne tarcson, másnál pedig se pénzt, se semmit egyebet.

VIII.

Senkinél engedelem nélkül könyvek ne legyenek, azokban pedig a' mellyekkel szabad élni, se ne írjon semmit, se valami jedzéft ne tegyen.

IX.

Senki semmit az házból, vagy más kamarájából magának ne tulaidonicson, se külső embertől, semmi módon magának, vagy másnak semmit el ne vegyen
az

az Előjáró engedelme nélkül.

X.

Nagyob egyebségeként azoknak , kik a' Társaságban élnek , és nagyob segedelmeként azoknak , a' kik közöt laknak , minnyájan meg tanulják aző Tartománybéli nyelvet , a' melyben vannak , hanem ha az ő anyai nyelvek ottan hasznosab volna. De ugy , hogy a' kik deakul tanulnak , ezzel a' Deak nyelv törvényének ne árcsanak.

XI.

Senki maga kamaráját ugy béne zárja , hogy kívül meg ne nyithassák , se ládája. se egyebe semmie be ne legyen zárva , az Előjáró engedelme nélkül.

XII.

Ablak nyitva senki éjel ne alugyék se imég nélkül , avagy be nem fődve.

XIII.

Senki az ő Kamarájából ki ne mennyen külömben , hanem illendőképpen felöltözve.

XIV.

Senki az Coadjutorok közül kik a' kül-

le

ső házi szolgálatra fogattatnak bé , se olvasni , se írnia ne tanullyon , avagy havalamit tud , több deákságot ne tanullyon. Neis tanítsa senki ötet a' Generalis praepositus Engedelme nélkül : Hanem elég leszen ő neki fzent együgyűségben , és alázatosságban Christus urunknak szolgálni.

XV.

Az harangzót , vagy csendétést-szabot órákban halván , mindgyárást , még az el kezdetbötütis félben hagyván , oda men nyenek minnyájan , a' hová , és a' mire hivattatnak.

XVI.

Az egefségnek oltalmáért , senki a' szoktidőkön kívül ne igyék , se házunkon kívül másut ne egyék az Előjáró engedelme nélkül.

XVII.

A' ki szokása kívül roszszúl érzi magát egefségében , azt annak , a' ki az betegekkel bánik , vagy az egefségre vigyázó praefectusnak , vagy magának az Előjárónak meg jelencse. Senki pedig sem-

C

m

mi orvossággal ne élyen, se orvost magának ne váloszfzon, se attul tanácsot ne kérjen, hanem csak az Előjáró jóvállásából.

XVIII.

Minnyájon, ha szinte Papokis, mihent fel kelnek, ágyakat be fődjék, és szokot orakor mind azt meg vésék, mind pedig holmi egy mást helyre rakjanak. Es kamarájokat leg aláb minden harmad napban meg főpörjek, azokon kívül, a' kik más derekassab dolgokban valo foglalatosságok miat az Előjáró itelete szerént mentek lefznek.

XIX.

A' külső díszes tisztaságra, mely mind az egészségre, s' mind másoknak lelki épületire hasznos, minnyajoknak gondgyok legyen, mind magok körül, s' mind pedig minden egyeb dolgokban.

XX.

Ha ki valakinek nehéz késértetét eszében venné, incse meg arrul az Előjárót, hogy az ő alattavaloiohoz valo gondvisele-

viseleltül, és vigyázástul viseltetvén, ilendő orvossággal annak eleit vehesse.

XXI.

A' miket az Előjáróknak, az ő hivatalyok szerént gondviselekben mivelni kelletik, senki azokrul nyughatatlanul ne tudakozódyék, se azokrul valo gyanóság után beszédet ne indicson: hanem kiki magára, és hivatalyára vigyázván, valami rendeltetik vagy maga, vagy mások felől, azt, mint az Isten kezéből úgy várja.

XXII.

Minnyájan süveget vessenek Előjáróknak, az Papoknakis azok, a' kik nem Papok, a' tanítványokis az ő mestereknek. Kiki pedig nagy böcsülettel szólnon az ő Előjárójával. Az pedig, a' kivel az Előjáró Szól, vagy a' kit fedd, semmi közbenfzollás nélkül alázatossan halgasson:.

XXIII.

Ha kinek az Előjáró valamit meg nem engedne, más Előjáróhoz ugyan azon dolog felől külbomben ne járullyon, hanem

nem meg jelentvén ennek , mit felelt legyen a' málik , és mi okból nem engedett a' kéresnek.

XXIV.

Mikor valakire valamely dolognak gondviselése bizatik , ha azonban valami akadály történik , idején valakit az Előjárók , közül meg incsen , hogy gondgyát viselje.

XXV.

Senki mikor , egy helyből máshova megyen , semmit magával el ne vigyen , az Előjáró engedelme nélkül.

XXVI.

Az mulatságra rendeltetett időkön kívül , ily moddal kell veszteg halgatni , hogy senki ne szóllyon , hanem csak mint egy át mentében , és rövideden , avagy szükséges dolgokról : kiváltképpen a' Templomban , Secrestyében , és ebédő házban : A misén pedig , Prædikátzion , asztalnál , leczkék , és disputatiók alatt , ha mit egymásnak kívántatnék mondani , igen rövideden , és lassu sugallással legyen.

XXVII.

Senki

Senki azokon kívül , a' kik az Előjárótól rendeltettek , ne szóllyon azokkal , kik még az első probán vannak. De ezzel nem tilalmaztatnak a' szokás szerént való köszöntések , mellyeket a' szerzetbéli egymáshoz való szeretet meg kíván , midőn egyik az a' másikat elől talállya.

XXVIII.

Minnyájan lassu szozattal szóllyanak , a' mint illik a' szerzetesekhez , és senki mással nevetekedgyék , hanem ha miben nekünk különböző vélekedésünk vagy , és úgy láttzik , hogy azt meg kellett nék jelentenünk , annak jó móddal , és szeretettel okai adassanak , a' végre , hogy az igazságnak helye legyen , nem azért , hogy abban az dologban föllyeb valóknak láttossanak.

XXIX.

A' kik , szabadságok léven , a' betegeket latogattyák , nem csak lassan szóllyanak , hanem oly módgyávalis , hogy azoknak unalmára ne legyenek , és oly dolgokról szóllyanak , mellyek mind az betegeket vigyaztalhásák , s' mind pedig a' jelen-

C3

jelévalóknak lelki épületekre leheffenek.

XXX.

Oják magokat minnyájon attul az indulattul, melytül vífeltetvén egyféle nemzetbéliek a' másféléről nem jól szoktak vélekedni, vagy szollani. Sőt inkább jó vélekedésben legyenek felőlők, és a' magoktúl külömböző Nemzetekhez kíválképpen való jó akarattal legyenek az urban: és azokáért senki, a' keresztyén fejedelmek közöt való hadakat, és vífszavonyásokat beszedbe nehozva.

XXXI.

Senki azokon kívül, a' kiknek arra az Előjárótul hatalma vagyon, semmit másoknak ne parancsollyon, se senkit meg ne fedjen.

XXXII.

Más ember tisztiben senki magát ne árcsa: más tisztire rendelt helybe pedig senki bé ne mennyen, az Előjárónak, avagy szűkséges dolgokban annak engedelme nélkül, a' ki azon helynek gondyát víseli.

XXXIII.

Sen-

Senki más kamarájában be ne mennyen, az Előjárónak közönséges, vagy kíváltképpen való szabadsága nélkül. Hogy haben vagyon valaki, előbb be ne nyitassék az aito, míg a' zördétes után nem hallya (ingredere) azaz, jőbe, és mind addig nyitva állyon az ajto, a' meddig otben egygüt lesznek.

XXXIV.

Hogy a' szerzetesekhez illendő megért erkölcs, és díszesség helyén maradgyon, senki mást még csak tréfábúlis meg ne érénksen, kivéven azt, hamikor felebaráti szeretetnek jelenségére meg ölelné azokat, a' kik másfönnan jőnek, vagy el mennek.

XXXV.

Senki mikor asztalnál ül, senkinek a' mieink közül süveget ne vessen, hanem csak annak a' Superiornak, a' kiaz egész háznak, vagy Collegiornak Előjárója. Es mikor az Asztalnál valakinek fogyzása vagyon valamiben, az, a' ki mellette ül, megincse azt, a' ki szolgál az asztalhoz.

C 4

XXXVI.

Senki othon léven, a' külső jövevén-
emberekkel ne szóllyón, se másokat arra
ne hijon az Előjárónak közönséges, vagy
kiváltképpen való engedelme nélkül.

XXXVII.

Senki valamely külső embernek ize-
netit hazunkbélihez ne hozza, se házunk
bélinek külső emberhez ne vigye, se le-
velét, az előjárónak hire nélkül. Vila-
gi hírek pedig, mellyek kün hallatnak,
ok nekül, s' haszon nekül ne hirdetteffe-
nek.

XXXVIII.

Senki, a' mik hazunknál lőttek, avagy
leendők, külső embereknek ne beszéllye,
hanemha értendi, hogy az Előjáró azt jo-
vallya. A' Constitutiokat pedig, avagy
rendeleseket, és egyéb affele könyveket,
vagy irásokat, mellyekben a' Társaság-
nak szerzete, privilegiom, és szabadsá-
gi foglaltatnak, az Előjárónak nyilván-
valo akarattya nélkül azokkal ne közöl-
lye.

XXXIX.

Senki

Senki irva ne adgyon, se ne küldgyön
valamely külső embernek, vagy magunk
közül valonakis lelki oktatásokat, vagy
elmélkedéseket, se a' Társaságnak Exer-
citiombéli gyakorlásit valakivel ne kö-
zöllye, hanem ha az Előjáró jóvallaná.

XL.

Senki külső emberektől tanácsot ne
kérjen az Előjárónak engedelme nélkül.

XLI.

Senki semminémű dolgoknak gond-
viselését, ha szinte Istenes dolog volna is
az Előjáró engedelme nélkül magára ne
vállollya, se abban való munkálkodását
ne ajánlya, se annak végben vitelére maga
kész voltát ne mutassa. A' világi dolgo-
kat pedig, mellyek a' mi szerzetünkhez
nem illendők, és a' lelkiektől fölötte igen
el vonfszanak, sokkal inkább illik el tavor-
tatni.

XLII.

Minnyájan az ő hivatallyok, és rendek
szerént jó alkalmatosságok adatván, igye-
kezzenek Istenes beszédjekkel feleleba-
rátttyokat nagyobb lelki előmenetelre fe-
géteni.

géteni. Es jo tanács adásokkal, s' inté-
sekkel a' jo cselekedetre, kíváltképpen
a' gyonásra serkengetni.

XLIII.

Senki házunkból ki ne mennyen, ha-
nem csak mikor, és a' melytársal az Elő-
járónak fog tétteni.

XLIV.

Mikor valaki az Ejőjárótúl szabadsá-
got kér valahová való menetelre, eg-
gyűt aztis meg jelencse, hová, és mi do-
logért akarmenni: kíváltképpen, hava-
lamely Egyházi Urral, vagy más fő em-
berrel kelletnék szemben lenni, és ugyan
azon nap, meg beszéllye néki, mit mi-
velt, a' mint látni fogja akarattyát, és
amint a' dolog magával hozza.

XLV.

Haza jővén, vagy ki menvén házunk-
ból, se keménnyebben, se gyakrabban ne
csöngessenek, hogy sem mint illendő.
Senki pedig se ki ne mennyen, se be ne
jőjön, hanem csak az háznak szokot aj-
tayan.

XLVI.

A' kik

A' kik az házbul ki mennek valahová,
meg jegyezzék neveket, melyek az aito
mellet álló táblára föl vannak írva. Es
meg mondgyák az aiton állónak hová
mennek.

XLVII.

Minnyáian, a' kik kün volnának,
minek előtte el sötétedgyék, haza jöje-
nek, ki se mennyenek napvilágelőt, a'
Præpositusnak, vagy Rectornak engedel-
me nélkül.

VLVIII.

Mikor valaki utban lévén, oly helyen
megyen által, a' hol a' Tárfaságnak háza,
vagy Collegioma vagyon, más szállásra
netérjen, és annak, a' ki ugyan ot Előjá-
ro birtoka alatt legyen mindenekben, mint
szinte a' többi, a' kik ugyan azon házban,
vagy Collegiomban laknak. Hogy ha-
ki valamely dolgoknak végben vitelére,
és forgatására jöneis, azokat nem külö-
mben, hanem ugyan azon Főnek tanácscsá-
ból forgassa, és végezze.

XLIX.

Legyenek minnyájoknál ezek a' Re-
gulák.

gulák, és kinek kinek az ő tiszte hivatal-
lya Regulái: hozzájok szokjanak, és a-
zoknak emlekezetit holnaponként való
el olvasással, vagy hallással meg uyécsák.
A' kik pedig az Coadjutoroknak kivált-
képpe nvaló hivatalyokban forgódnak,
azokat a' mellyek az ő tisztekhez tarto-
zandók', minden héten el olvasásák.

A' TISZTESSEGES MAGAVISELES-

nek Regulái.

I.

A Miéink társalkodásárúl közönsé-
geffen azt mondhatni, hogy min-
den külső cselekedetekben, maga-
viselesekben ki tessék ő benne a' tisz-
tesseges diszesség, és alázatoság, egyút
a' szerzetes meg ért erkölccsel: kiváltkép-
pen pedig, s' nevezet szerént, ezeket
kelfetik megtartani.

II.

A' fejek ide, s' tova disztelenül ne csa-
varogjon, hanem a' hol szük séges léfszen

m ozt

mozdullyón meg ért böcsületes mód sze-
rént: és ha nem szükséges valahová for-
dulni, állyon igyenessen, egy kevesse e-
lőre fűgvén, sem eggik, sem másik oldal-
ra nem hajolván.

III.

A' szemeket közönségeffen inkább le-
bocsátva visellyék, se módnélkül fel ném
emelvén, se imide, amoda nem forgat-
ván.

IV.

Emberekkel való szóllás közben, ki-
váltképpen ha valamely főrenden valók,
ne fordicsák tekéntéseket igyenessen or-
czájokra, hanem inkább valamennyire
aláb.

V.

Homlokokat, orrokat ószve ne rân-
czollyák hogy láttosék kívűlisa' belső
szép csendességnek jele.

VI.

Ajakokat se igen ószve ne nyomják,
se fölöttéb tágon ne tarcsák.

VII.

Egész orczájók vidámságot mutasson in-
káb,

káb, hogy nem mint szomorúságot, vagy
valamely más módnélkül való indulatot.

VIII.

Ruházattyakat tisztán tarcsák, és a'
szerzetesekhez illendő díszességgel visel-
lyék.

IX.

A' kezek, ha ruházattyok tartásában
nem foglalatofok, díszellen veszteg ma-
radgyanak.

X.

Járások mértékletes legyen, fölöttéb
való fietes nélkül, hanem ha a' szukség
arra kényszerétene, melyben mindazon ál-
tal, az mennyire lehet, a' tisztességes di-
szességre tekintet legyen.

XI.

Egy szóval minden tagok mozdulási,
és maga viselési, olyanok legyenek, kogy
mindeneknek jó épületire lehessenek.

XII.

Ha többen lesznek együt, az Előjáró-
túl hagyot rendet meg tarcsák, ketten,
ketten, vagy hárman járván.

XIII.

Ha-

Ha szóllani kívántatik, meg emlekezi-
zenek az alázatos csöndeségről, és fele-
barattyoknak épületiről mind szovaik-
ban, s' mind pedig szóllásoknak mód-
gyában.

A' LELKI SZAMADASNAK MODIA,

az Társaságnak szokása szerént.

KI ki jól meg ércse, mikor lelki ismé-
retiről számot adand, minémű nagy
dolognak tartotta legyen azt, az mi
szent emlekezetű Ignatius Atyánk, az
Isten jóvóltának nagyobb dicsőségére;
hogy a' mi szerzetünkbeliek annál inkább
bővebb malasztal bővelkedgyenek lelkek-
ben, és annál nagyobb gondviseléssel, sze-
retettel, és szorgalmatossággal segitethes-
senek, és a' veszedelmektől meg óltal-
maztathassanak. Hogy a' mellyek az
exámenben, és a' Constitutiokban előnk-
ben adatnak, és ugyan azon Constituti-
ok summájának negyvenedik cikkelyé-
ben föl vannak jegezve a' lelki számadás
felől, azok tökéletesen meg tartassanak.

Kiki

Kiki azért nagy tisztán, igazán, gyónásnak, vagy más titoknak pecsége alatt, avagy akarmely módon inkább neki fog tetszeni, és amint nagyobb maga vigasztalására léfzen, lelki ismérétét tellyeséggel ki jelencse, semmit el nem titkolván, a' mivel a' mindeneknek urát meg bántotta volna, az utolsó lelki számadástul fogva: vagy hogy leg alább jelencse meg azokat az fogyatkozáfokat, mellyek azon időtől fogva lelkét inkább terhellik.

Rend szerént pedig a' dolgok, mellyekből lelki ismértek szerént számot kellek adni, leg inkább im ezek: mellyekből mikor azokat előszámlállyák, mellyeket aránzanának magok tellyes kijelentésére elegendőnek lenni; kérjek az Előjárót, hogy őket kérdezkedésével segítse, és maga vigye végbe, ha még valamit olyat ítélne hátra lenni, a' mit az Istennek nagyobb dűcsőfőségére, és az ő alattavaloinak isméretire akarna érteni.

1. Meg nyugszik szíve az ő szerzetes életének hivatalyán?

2. Mint érzi magát az engedelmesfében,

ben, értelmébennis? mint a' szegénységben, Tisztaságban, és egyéb jofzágos cselekedetnek gyakorlásában, és mellyek azok közül, a' kiknek meg szerzésére leg inkább igyekezik.

3. Ereze magában valami lelki fölhaborodásokat, vagy unalmas késérteteket: és azok ellen való állásnak könyű, vagy nehéz voltáról: és minemű indulatokra, vagy vétkekre legyen inkább hailandó.

4. Vólte az Constitutiok, vagy valamely Regula ellen, vagy az Előjároknak rendelése ellen viszfzavonyo kemény ítélleti, vagy ezek ellen vetekedvén disputálte.

5. Micsoda vélekedésben vagyon ezen Társaságnak szerzetéről, es mind azokrul, mellyekkel él az ő hivatalyának végbevételére, és minemű buzgóságot tapasztal magában, a' lelkek üdvőfőségének meg nyerésére.

6. Minemű kedve legyen a' lelki dolgokhoz, mennyi időt tölt az imádságban; és a' szóval való imádsága, vagy az elmélkedés vagyon nagyobb lelki segítségére.

mellyeknek ád több időt , és minémű módot tart az imádságban.

7. Ereze a' lelki dolgokban belső vizsgálatot, és áitatófságot, avagy inkább vízfőttak szomorúságot, unalmas fővany-ságot, és elméjének bujdosását szenvedje, és mint viseli magát mind ezekben.

8. Micsoda hasznát érzi magában a' gyónásnak, lelki számvetelnek, főképpen a' kiváltképpen való particularis Examennek, és egyéb lelki gyakorlásnak.

9. Az utolsó lelki számadástól fogva, tapasztale magában nagyobb, vagy kevesebb előmenetelt: és minémű szívet, s' indulatot érez a' tökéletességnek megszerzésére.

10. Miképpen tartja meg azokat, mellyek a' Constitutiokból, vagy Regulákból, mind közönségesekből, s' mind pedig maga tisztjéhez valókból ő reá nezendők.

11. A' fanyargatásokról, Pœnitentiáról, és egyéb gyakorlásokról, mellyek a' lelki előmenetelre valók, és nevezet szer-

szerént a' boszúságokkal való illetéseknek, és más efféleknek mellyek a' Christus keresztihez tartoznak, el viselésére való készülétről, és azoknak kívánságairól.

12. Mit tud a' Társáiról, és azokkal való társalkodásból mint gyarapodik az Urban: és valakivel barátságosabban, hogy nem mint másokkal.

13. Ereze lelki idegenséget valakitől, és vóltebántása valamiben az Előjáróktól, tisztviselőktől, vagy valamely más személytől, és minémű szível legyen az Előjárókhoz.

14. Szenvedette valamely késértetet, mellyek másoknak is értékre lőttek volna, kiváltképpen szerzetbéli hivatalyában.

A' COADJUTOROKNAK KÖZÖNSE- ges Régulái.

I.

Jól ezekben vegyék, hogy ebben a' Társaságban az ő Isteni szolgálattya-
nak

nak első, és kiváltképpen való czéllyá nem csak arra figyelmez, hogy a' lelki dolgokban, az az imádságban, és egyéb áitatoságokban magokat gyakoróllják; hanem hogy az ő hivatalyok szerént ház körül való szolgálatban foglalatoskodgyanak, aharmennyire alávalok, elvetettek, egy szóval akarminéműek legyenek az ilyen foglalatoságok, készek lévén tellyes életekben az ilyenekben szolgálni: elhitetvén magokkal, hogy az ő teremtőurokat Isteneket ezzel szolgállyák, és dicsérik, kinek szerelméért, és tiszteltiéért ezekben munkálkodnak.

II.

Kiváltképpen való gondgyok legyen, az ő lelki isméreteknek tisztaságára, és minden tehetségekkel azon legyenek, hogy meg szerezzék azokat a' jószágos cselekedeteket, mellyek a' Társaságnak ezen részét ekesetik, és gyarapítják, és a' mellyek, nélkül, az ő tulaidon hivatalyoknak méltán meg nem felelhetnének: ilyen az áitatoság, lelki csendesség, együgyű, szeléd engedelmeség, a' jó

a' jóra való hailandoság, a' tökéletességnek buzgo kívánsága: ezeken kívül, hogy mind az ithonvalóknak, mind az külső embereknek jó példát adgyanak, Hogy a' Martha részével meg elégedvén, külső testi munkában farodozzanak, nagy szeretettel lévén a' Tarsaságnak szerzetéhez, kinek hasznos tagjai igyekezzenek lenni az urnak dúcsófságére.

III.

A' mindennapi szokot nyájosság idején, azokkal társalkodgyanak leg inkább, az kik a' lelki dolgokban jó segítségül leheszenek: neis gyűllyenek csak magok ösve, se, a' közönséges nyajafságnak helyé töltsérre ne vonnyák magokat.

IV.

Minekutánna az ő tiszteknek eleget tettek, ha munkájokat végben vivén valami ürességek léfzen, azt az üdöt más lelki, vagy testi hasznos gyakorlásokban tölcsek: és a' végre az Előjáróhoz menyenek, hogy annak, effélekben való akarattyát önnön magatúl ércsék.

V.

A' mieinket társúl késérvén , kivált-
képpen midőn aszszonyi személyeket lá-
togatnak , nem csak azt szorgalmatosan,
meg kell tartaniok , a' mi a' Papoknak az
ő Regulájokban eleibek adatik : (*Hogy mi-
kor az Aszszonyi személyek gyónására küldet-
teinek , vagy más dolog véget azokhoz járulnak ,
az Előjáróul rendelt társok , a' meddig a' pap az
Aszszonyi személyekkel beszélget , oly helyen
legyen , a' hol őket láthassá , a' mennyire az hely
engedi , de a' minék nyokban kell maradni , azt ne
hathassá.*) Hanem még mikor akarminé-
mű renden való Férfiakat latogatnakis ,
azon legyenek , hogy soha azokat magá-
nosan ne hadgyák ; tekéntvén mind a'
szerezetefekhez illendő tisztetiségre , mind
pedig a' közönséges jó példaadásra. Ha-
nem ha a' kiket latogatnak , oly méltósá-
gos személyek vólnának , hogy emberség-
re , és az dolognak tulaidonságára néz-
ve , maga az okosság jóvállaná , hogy se
az Papnak , se akarkinek másnak társa ,
azon a' tractán , vagy beszélgetésen jelen
ne lenne. Ezek fölöt tudva legyen ezis-
nalog , hogy haza jövé , ha mi vétek tör-
tént

volna ezen Regula ellen , ha szinte az E-
lőjáró semmit tőlök nem kérdeneis , tar-
tozzának azt az Előjárónak meg jelen-
teni.

VII.

Szemek előt legyen nem csak az , a' mi
az Constitutiok sommájának huszonki-
lenczedik regulájában vagyon , *hogy kiki a'
többit szívében magánál nagyobnak tartcsa , és
külsőképpen kinek kinek az ő rendi szerént tisz-
tettségét , s' bocsületit együgyü alázatossággal , és
a' szerzettséghez illendő moddal meg adgya ;
hanem ennek fölötte kiváltképpen való
igyekezettel azon legyenek , hogy azokat ,
a' kik nem Coadjutorok , oly tekéntettel
bocsüllýék , és oly alázatossággal , s' ugy
társalkodgyanak vélek , a' mint kötelefsé-
gek méltán magával hozza ; és annál in-
káb , ha azok papi renden valók lesznek.*

VIII.

Az mi a' szegénységnek fogadását illeti ,
noha ez minnyájoknak közönséges ,
mindazonáltal a' fok külömb külömbféle
gondviselések közt való alkalmazossá-
gokra nézve , őrizzek magokat szorgal-

matossan, hogy valamit el ne vegyenek, másnak se ajándékon, se kölcsön ne adgyanak, se ne küldgyenek, se semmit effélet cselekedni ne mérészellyenek az Előjárónak nyilvánvaló engedelme nélkül: főképpen reliquiariomoknak, Agnusdéknek, spanyor, vagy más kereszteknek, Bezvár, draga kőveknek, és egyéb efféléknek el vételében, vagy el ajándékozásában. Es elhitesék magokkal, hogy az ilyenekkel nagyot véthetnek a' szegénységnek fogadása ellen.

IX.

Mivelhogy az ő lelki oktatásokért, minden héten az keresztyén hitről való tudomány magyaráztatni fog, a' mint az Előjáró fogja rendelni, minnyájan jelen legyenek, és ez által lelki előmenetelekre igyekezzenek.

X.

Es noha, az mint meg vagyon irva a' közönséges regulákban, *alkalmatosságok adatván azon kell lenniék, hogy áitatos beszédekkel felebarátiokat a' jora segétsék, és tanácsokkal s' intésekkel a' jofzágos cselekedetekre,*
kivált-

kiváltképpen a' gyónásra föl indicák; vigyazonak mindazáltal magokra, né talán hivatallyokon kívül valamit effélében cselekedvén, az meg mondot regulájok ellen vétsenek.

XI.

Semminémű könyvet se magoknál tartani, se olvasni nem lészen szabad az Előjáró engedelme nélkül, a' ki az ő ítélszerént azokat fogja meg engedni, és jóvallani, a' mellyek az ő lelki előmenetelekre hasznosbagnak fognak láttzani.

XII.

Végezetre meg emlekezzenek arról, a' mit, az mi boldog emlekezetű Szent Ignázt Atyank irva hagyot, hogy valamint a' Papoknak, és lélek szerént való Coadjutoroknak tulaidon tisztek, s' hivatallyok az, hogy e' Társaságot a' gyótásban, praedikálásban, keresztyén hitre való oktatásban, és egyéb tudományoknak tanításában segétsék; ugy az ő hivatallyok kiváltképpen ez, hogy az alázatosb és alábvaló tisztekben, mellyek nekik hagyatnak, magokat gyakorol-
D 5 rolylak

rollyák, el hitetvén magokkal, hogy a' Társaságot az ilyenekben segítvén (a' többinek, kik az lelkek üdvösségében fáradoznak, könnyebségére) a' mindenek urának szolgálnak: mivel hogy ezt az ő Isteni szerelméért, és tiszteletiért cselekszik. Annak okáért szűkség, hogy kétszék s' gyorsak legyenek, tellyes alázatossággal, és szeretettel, a' mennyire lehet, azoknak a' tiszteknek szorgalmatos végbevételére, az mellyek reájok bizatnak.

Mely által nem csak munkajoknak, s' verettékjeknek tellyes jutalmát el vesszik, hanem azoknak az jó cselekedeteknek érdemébennis egyűt részesek lesznek, mellyeket az kegyes Isten az egész Társaságban az ő szent neve dicsíretire velünk munkálkodván fog végben vinni: Halonloképpen részesek lesznek minden indulgentiakban, az az búcsu nyerésekben, és kegyelmekben, mellyek a' Professusoknak az ő lelkek jóvára a' szentséges Papátul engetettek.

AZ

AZ COLLEGIUM. ES PROBAHAZ

Procuratora, vagyaz ő Társa Regulái.

I.

MInden dolgainak, gondviselésének tráctálásában, vagy forgatásában, szűnetlen előtte visellye a' Társasagnak szerzetes rendit, és csellyát; mely a' mindenható Istennek dicsőiséget keresvén, a' lelkeknek üdvösséges előmenetelére vigyáz. Igyekezze azért beszédével, és példájával mind azoknak épületire lenni, a' kik közöt forgolodik, és azokat magához jó akaratban tartani, kiknek segítségére, dolgainak veghezvitelére, szűksége vagyon.

II.

A' Procuratornak tiizti ez, hogy az rea bizot külső dolgokra, ugy mint jofzagra, eszközre, mindennémű marhára ugy visellyen gondot, mint a' mi urunknak a' Christus Jébusnak saját jofzágára. Mivel hogy pedig az egész Collégium szűkségire ő néki kell gondot viselni, az Előjáró rendelése szerént; ő dolga lészzen, a' Col-

a' Collégiom, vagy Proba háznak minden fele jövedelmit ki szedni, és bé venni, és az alamisnákatis, a' hol a' Reſtortól értendi, hogy kérni kelletik. Kéz írásokat pedig, mikor ſzükség léfzen, ő adgyon, melleyeken a' Reſtornak, vagy ennek hagyásából, az ő maga kézfe írása legyen.

III.

A' Collégiomnak minden jövedelmét, és idejet, melyben be kell szedni, arravaló könyvbe le írja: külön a' rövid ideig tartó szerződéseknél, és bérbe adásoknak somáját, és külön egyebetis mindent, vagypenz, vagy más valami leend, a' mit az Collegiom jövedelméből szed, hozzá adván kiktől, és mikor jót légyen bé affele. Az alamisnák pedig más helyre irassanak.

IV.

Minden holnapban, mindenről, a' mit bé vött, és ki adott, számot adgyon a' Reſtornak, és a' Collégiomnak adóságitis, és hitelbe való adását meg jelencse, hogy a' Reſtor az Háznak állapottyát tellyel-séggel ércse.

V. A'

V.

A' pénz valahunнан jövend, ha valamennyire való léfzen, az Előjaro itélete fzerént, arra rendelt ladában tétessék; melynek egyik kulcsát a' Reſtor, máfikát a' Procurator tarcsa. Ugyan azon ladában tartassék a' könyu, melybe iratik sommájaa' pénznek, mind annak, a' mellyet belé tésznek, mind annak, a' mellyet onnét ki vesznek: ha mikor pedig valami ſzükség kinfzerítéséből a' pénz ladában nem vitetnék, ugyan mégis az bé vött, és ki adott pénznek sommája azon könyvbe bé irassék, szinte, mintha belé tétetnék.

VI.

Valamennyfzer a' ladából pénzt veszenki, annak sommáját és napját az maga számadó könyvébe írja, az könyu-nek más részén pedig az el költöt pénznek száma meg legyen.

VII.

A' Procurator valamely arra rendelt Könyvbe irjonbe mindeneket, valami- ket a' Novitiusok magokkal házunkba hoz-

hoznak, ugyan azoknak kezek irásával együt: és azokat, a' ruha eszközü őrző kezébe adgya tartani, hanem ha pénz volna, mellyet külön ládában tarcsón, a' hova a' Collégiom pénze sokot tétetni: miglen két esztendő eltelvén a' Tár-faságnak ízokot fogadásira magát köt-elezzze.

VIII.

A' Sáfárnak mindennapi költségre való pénzt adgyon, kitül minden nap az el költésről, annak könyvéből számot vegyen: a' sommát pedig maga könyv-ebe írja.

IX.

Gondgya legyen arra, hogy minde-nek, de kíváltképpen a' minek sokaig kell tartatti, alkalmas időben vétessé-nek, hogy az után ne kinszeritesék vagy nem oly jokat, vagy nem méltó árron szerezni. Oja magát attól is, hogy a' pénznek feletéb való kéméllése miatt, valami roszszat, és egesztelenet ne ve-gyen.

X.

Meg

Meg lássa, ha az mik vétettek ép-pen tartatnake, vagy nem, és eszében vévén, hogy némellyek nem ugy tar-tatnak, vagy költetnek, a' mint kellene, az Előjárót, vagy a' ministert incse meg felőle.

XI.

Eszébe vegye, ha azoknak, a' miket a' Collégiom bir, valami építésre, vagy uyétásra szükségek volna, akar házok, akar majorok, akarmi egyéb legyen, hogy az Előjárónak tudtára adgya. Ha mit pedig alitana el adandónak lenni, az előjárónak hire nélkül ne cselekedgye.

XII.

Tudni kelletik, hogy minden, a' mi ez világi kereskedésnek formájára va-gyon, tudni illik a' földeknek, és mez-zőknek mivélésében, a' föld gyümöl-csének a' piáczon való árulásában, és e-zekhez hasonlokban, meg vagyona' mi-einknek tiltva.

XIII.

Ne cselekedgyék semmit a' bérbe va-ló adásokban, ízerződéseken, adóssá-gok

gok szerzésében, vagy valami egyéb olyas dolgokban, ha az Előjárótul néki hagyva nem lépzen. Ha mi pedig azokban, mellyek hagyatnak néki, haszontalannak látzonék, maga íteletit alázatossan eleibe adgya az Előjárónak, és okaitis, mellyektől indittatik.

XIV.

Hami pörök történnek, könyvbe írja, és a' pör közben ha mi oly derekas dolgok esnének, egymás után, és somma szerént feljegyezze.

XV.

Birák ítélő széké eleibe ne mennyen, hanem ha az Előjárónak olykor úgy látzonék, hogy valamely szűség fölöttéb kinyszeritene. Azért az mi pörös dolgaink, Biráknak szokot közönséges helyén a' külső világi Prokátorok által forgattassanak.

XVI.

Ez pedig kiváltképpen szeme előtt legyen, hogy minek előtte valami pört indicson, az pörös dolgot (ha lehetséges) barátságos alkura hozza, meg kérdven ebben

ebben az Előjárót. Mindazáltal ha valamikor pörben kelletik indulni, az külső, vagy belső lélek szerént valo békeséges csendeségről el ne felekezzenek: és az ellenkező félnek tudtára legyen, hogy az méltó igaság szerént valo alkura mindenkor kész.

XVII.

Szorgalmazatosan vigyázzon arra, hogy a' minemű dolgokat végben kell vinni, azoknak végben vitelére helyessen, és állandóképpen legyen. Hogy ha Törvény tudókról tanácsot kelletnék kérni, olyakat válofszon, a' kik arra legalkalmazottabbak. Hasonló képpen értven ezt az több tisztviselőkről is.

XVIII.

Tanácskozzék az Előjáróval, és ő néki, vagy annak, a' kit arra rendel, számot adgyon azokról, a' miket mivel, és mi állapotban legyenek az dolgok. Hogy ha a' dolgoknak nehéz volta valakinek kegyelmes gratiáját, vagy kiváltképpen valo szorgalmaztságot kívánna, megjelense az előjárónak, hogy oly segítség

ségek kerestessenek, a' mellyek alkalmatofoknak fognak látni.

XIX.

Szorgalmatoflan meg oltalmazza, arra rendelt Archiviumban az Originál leveleket, és Titulofokat, mellyekből ki tettyik azokban való igazsága a' Collegiumnak, a' miket bir. Es az illyenek tulajdon, s' kölömbkülömb helyekbe legyenek helyheztetve, hogy könnyen föltalaltassanak. Az Archiviumnak pedig két kölömb külcsa legyen, mellyeknek egyike a' Rectornál, másika a' Procuratornál álljon.

XX.

Ugyan ezen levél eszközöknek párjai melletteis kölömb meg legyenek, és hogy helyesek lehessenek, ha mikor Törvényben elő kelletik adni, valamely Notariusnak, vagy más efféle magistratusnak keze írása legyen raitok.

XXI.

Ezeket kivül legyen a' Procuratornak oly könyve-is, melyben efféle leveleknek, és Titulufoknak sommája foglaltassék,

sék. Mikor pedig valami derekas dollog, és örökös jofzág felől való alkuváfok, vagy szerződéssek törtennek, eszébe jutassa a' Rectornak, hogy azoknak, mását Romában a' Generalis Præpositus Archiuiumába kölletsék küldeni.

XXII.

Lakatos, vagy pléhes bé zárt kamarája legyen, melyben tarcsa az írásokat, mellyek nélkül a' Procuratorság tiszte nem lehet. Es mikor azokban az Archiviumból ki vészen némelleyeket, napjat, holnapjat, és esztendejet fel jegeztén, ugyan azon Archiviumba álló könyvből ki törüllyön.

XXIII.

Valamely könyveskében fel jegyeztén mindeneket, a' mellyek az Előjárótul néki hagyatnak, hogy azokról el ne felelkezzenek, és abba ne mullanak.

XXIV.

Jól meg tanullya kik legyenek azok
Ez kivált-

kiváltképpen, az kik valami nagy jó teménnyel, és jó akarattal voltak a' Collegiomhoz, és azok rendbe írva legyenek nála, kik felől az Előjárat tudoficsa, hogy azokhoz, a' mi hivatalunk szerént hálá-adók lehessünk.

A' SECRESTYES REGULAI

I.

AZ Egyház Praefectusának engedgyen mindenkben, az mik a' Templom szolgálatyához valók.

II.

Járásában, tekintetében, és beüzédében díszes tisztességgel viselje magát, mind az Templomban, mind a' secrestyében. Azokat pedig, a' kik valamit kívánnak, igyekezzék nagy jó épületre való példaadásával meg elégeteni, vagy maga által, vagy a' Praefectustól vött rend szerént: avagy ugyan azokat az Egyház Praefectusához igazítván. Ha mikor pedig Aszfzony emberekkel szükség lézen szollani, a' fejét, szemeit, szerzettség-

tefséghez illendő moddal le függesztvén, és mentől rövidebben legyen.

III.

Mikor a' szent Misékre szolgál, az áitatoságra és jó példa adásra figyelmetes legyen: se előtte annak, a' ki misét mond, se oldalul vele eggyaránt, hanem valamennyire hátráb legyen. Oly aránt való szovalis éllyen a' feleletben, hogy a' Papnak szovával eggyezzen, mindeneket jól ki mondgyon, se felötte hamar, se igen lassan. Végezetre a' miséhez való szolgálatban jól ércse magát, és mafokatis, a' kiknek misére szolgálni kelle-tik, arra meg tanítson.

IV.

Gondgyát viselje, hogy az mise mondo ruhák, mellyekbe a' Pap fel öltözik, jól legyenek hozzá igyengetve, és ötet környöskörül meg tekéncse, minek előtte a' secrestyéből ki mennyen.

V.

Szorgalmatos legyen benne, hogy a' Papoknak, az kik misét akarnak mondani, mentül hamaráb minisztanfokat sze-

rezzen, az előjárótól hagyot rend szerint: és minden nap mindeniknek azok közül, a' kik rendel a' nagy oltárnál misét mondanak, idején korán hirt tegyen,

VI.

Annyi számu keszkenyöcskék legyenek keszen a' secrestyében, a' mennyen az háznál lesznek a' Papok, mindeniknek nevét melléje irván: és ezekhez adgyon még ennyihányot, az idegen papok számára.

VII.

A' szent misékre leg aláb két gyertyát gyuitson, és midőn az oltári szentség fel emeltetik, más viafz gyertyát, vagy szövétneket gyuitson, és ugyan akkor a' csengetővelis csengessen. Akkoris hasonló képpen szövétneket gyuitson, mikor az oltári szentség másoknak osztogatatik: és ő azoknak képébe a' közgyónást el mondgya.

VIII.

Meg lassá, hogy a' szent misére, vagy áldozatra valo bor, jo, tisztá, nem egyéletet, és azon napon vött legyen az hordóból,

dóból. Hasonloképpen a' vizis, és az Ampolnák tiszták legyenek, és diszfellen bé földve.

IX.

Mentől szebbeket lehet, olyakat, és annyi számu ostyákat készétsen, hogy mind az miséknek, s' mind a' Communionora elegendő legyen.

X.

A' misékre, Prædikátiókra, és egyéb tanításokra harangozzon, a' mint el léfzen rendelve. Hasonloképpen a' Boldog Afzszony Angyali közöntésére is hainalba, délbe, és este jelt adgyon: mihent valaki a' mieink közül meghal, akkoris mindgyárt harangozással jelt adgyon, hogy minnyájan, kiki az ő aita-tósága szerént, annak lelkét Istennek ajánlyák.

XI.

Ha mikor valamely közönséges dolog véget az több szentegyházakban harangoznak, őis az Előjáró rendelése szerént harangozzon.

XII.

Mikor Prædikációnak kelletik lenni, az előtt valo nap szokás szerént rendelye el a' Templomban a' székeket.

XIII.

Gondgya legyen rea, hogy az óltári szentség előtt, se éjel, se nappal semmiképpen az égo lámpas el ne fodgyon.

XIV.

A' Gyonás halgatásra rendelt papok közül, hja a' Templomba szorgalmatosan azokat, a' kik nevezet szerént kérettetnek némellyek gyonása halgatására. Ha pedig nevezet szerént nem kívántatnak, az előjárótúl eleiben adot rend szerént szolitsa őket: és amennyire ő raita áll, visellye gondgyát, hogy mindeneknek, a' kik gyonni akarnak, eleget tegyen.

XV.

Ha kik mise mondások, vagy imádásokat kívánnának, a' véget a' Templom Præfectusához mennyen, vagy azokak ő hozzá igazitsa.

XVI.

Ha ki valamit ollyat kerefne, a' melyre

lyre neki az aiton álló jobban meg felelhetne, azt az ház ajtajához igazitsa, és azokatis, a' kik azon az ajton akarnának bemenni, a' mely a' templomból az Háza, vagy Collegiombanyilik; hanem ha oly ember volna, a' kire kíváltképpen valo tekintetnek kelletnék lenni, a' mint érteni fogja az Előjárótúl. Soha pedig az ajtó nyitva ne hagyásék.

XVII.

Meg lássa, hogy soha viz nélkül ne legyen az a' hely, a' hol kezeket mosás a' Papok, és a' kendő keszkénők illendőképpen tiszták legyenek, nem más végre, hanem csak szinte a' Papok kezeinek Mise előtt, és mise után valo meg törlesére.

XVIII.

Gondgya legyen arrais, hogy a' szentelt viz el ne fodgyon.

XIX.

Ha mikor Misedmondásokért, vagy gyonás halgatásokért alamisnákat hoznának, azokat el ne vegye; de hogy ha egyéb ként valamit affélet találna az ol-

tárokon , vagy más helyeken a' Templomban , avagy ha az Templom szűkségére valami adatnék , azt a' Præfectus kezébe adgya.

XX.

A' Templom aítait reggel meg nyíssa , de ne hainal előtt , és azokat este nap enyészettáiba szorgalmatosán bé zárja : mellyet délkorbais cselekedgyék , hanem ha az Előjárónak valamely okokra nézve , külömben tettzenék : és minden nap éjelre az Egyház kulcsait az Előjárohoz vigye.

XXI.

Valameddig a' Templom nyitva ál , szorgalmatos gondgya legyen arra , hogy sohaórzó nélkül ne maradgyon ; hanem mindenkor vagy ő maga , vagy más ben legyen , avagy a' fecrestyében , de ugy , hogy a' Templomot láthossa , és őrizhesse.

XXII.

Eszébe vegye , hogy senki a' Templomban föl , s' alá ne járjon , se zörgések ne hallassanak , azokat pedig , a' kik fellye-

fellyebeden szollanak , arról , jo modgyával , a' mint illik , meg intse.

XXIII.

Szorgalmatos gondgya legyen arra , hogy az óltárok tiszták , és jól legyenek el készítve , és az üdöhöz képest fel ékesítve : és hogy a' szent edényekis , ékeségre való eszközök , és egyebekis mindek , mellyek az Isteni tiszteletre való , az ő tulaidon helyekben , helyessen , s' illendőképben tétessenek , és tartassanak.

XXIV.

Meg lássa , hogy a' Templom tiszta legyen , és minden hétben kétszer , s' több ízör is , ha kívántatik , kíváltképben nagy üllő ünnepek estvén , meg főpörtésék. Az ebeketis a' Templomból ki üzze.

A' BETEGEKKEL BANO.

Régulái.

I.

Gondgya legyen a' betegek , kiknek betegsége mihelt néki tudtára esik ,

esik, ha valami ollyas dolognak ítelné lenni, a' Betegek Praefectusát, és az Előjárótis bizonyosra tegye.

II.

Mikor valaki betegségben esik, ércse meg az előjárótól, ha kelleseke mindgyárt orvost hini, kinek közönségeffen, csak egynek kelletik lenni, hanem ha a' betegségnek nehéz vólta miát, vagy más bizonyos okokra nézve, az Előjáró más orvostis ítelné szükségesnek lenni. Es valamennyiszer az orvos latogattyá a' betegeket, ő is jelen legyen.

III.

Azon igyekezzék, hogy a' miket a' betegeknek adni kelletik, idején korán meg szerezteffenek, jok legyenek, és jól is készétve adassanak néki.

IV.

Gondgya legyen rea, hogy a' betegek-ágyos házai igen tiszták legyenek. Az ágyok szépen meg vetteffenek: zöld ágakkalis, és egyéb effélékkel vidámitsa a' feküvő betegeket.

V.

A' be-

A' beteget vigasztalni, és vidámitani igyekezzék nem csak az orvostól jóvalot dolgokkal; hanem lelki, és vig beszédekkelis. Legyenek oly könyvei is, mellyeknek olvasásából a' betegek magokat mulathassák, és lelkekben segittheffenek.

VI.

Ercse meg az Előjárótól kiket kellesek a' mieink közül a' betegeknek látogatására szollítani. Oya pedig magát, hogy mikor a' betegeknek kedveskedni akar; semmi oly dolog ne történnyék, a' mely ő nékiek valamiképpen ártalmokra lehetne.

Az orvoságok, és minden egyéb eszközök, mellyekre a' betegeknek szüksége vagyon, az ő keze alatt legyenek, hanem ha házunknál Patikáriusunk vólna: és afféle patika szeríszamokat alkalmas illendő helyen kelletik tartani, és gyakran meg latogatni, hogyi éppen maradvanyak, és a' mikor kívántatik hogy meg uyjétfassanak, vagy uyjonnan készétf.

széteffenek , gondgya legyen rea, az Elő-
járó rendelése szerént.

VIII.

Semmit azokban , a' miket az orvos
rendel, el ne hadgyon, avagy el ne vál-
toztasson: renditis meg tarcsa az hagyot
időknek mellyekben ebédet, vacsorát,
fyrupot, és egyeb orvofságokat adgyon,
mindeneket irásban foglalván, a' miket
fog rendelni az orvos.

IX.

Eszébe vegye, mely nap kezd valaki
meg betegedni, mely orában leli ela' be-
teget az hideg, és mely orában hadgya el:
a' végre, hogy inind az Előjárót , és az
orvost bizonytsa felöle, mind pedig
hogy az betegnek alkalmas időben en-
ni adgyon.

X.

Ha az betegség ragadó, az ilyen be-
tegek szolgáló eszközt ferre kell tenni,
hogy senkinek ne ártson.

XI.

Az kik egészségre valván jobban érzik
magokat, ne hadgya fel kelni ágyokból,
míg

míg az orvos meg nem engedi, és jól
rea vigyázzon, hogy ezeknek meg adaf-
sanak azok, a' miket az orvos rendel,
mindaddig, a' meddig az Előjárónak e-
légnek fog láttzani.

XII.

Mind ő, s' mind az ő társai békével, és
szeretettel тұrjék az unalmas nehéz szen-
vedéseket, mellyek neha az betegekkel
valo bánásban történnek. Valamint
pedig szorgalmatoslā azon kell lenni,
hogy a' betegek körül valo szolgálatban
fogyatkozás ne legyen; ugy vizontak
rea kell vigyázni, hogy a' fölöttéb valo
éjeli vigyázás, és mértékletlen fáradság,
vagy az el ragado betegségnek mérge, se
maga, se társai egészségének ne ártsonak.

XIII.

Midőn a' betegségnek nehéz vólta, azt
kívánja az Előjárót bizonyásategye, hogy
minek előtte a' beteg esztől elvállyék,
minden szentségekbē részesüllyön Hogy
ha az beteg fokaig, noha veszedelem nél-
kül fekünnék, gondgya legyen rea, hogy
minden nyolczadnap a' Tarsaságnak
ízo-

szokása szerént meg áldozzék, hogy efféle lelki üdvösséges segítségül, és vigasztalástul meg ne folztafék, hanem ha az Előjáró, bizonyos okokra nézve, küldömbet ítélne.

XIV.

Ha az betegség el nehezedik, incse meg az Előjárót, hogy az othon valóknak kiváltképpen való imádságival segittese a' beteget: és annál inkább, mennek közelnek látna lenni halálához. Es hogy mennél többen lehetnek a' mieink közül, jelen legyenek az halálra vált betegnél, kik őtet bátorítsák, és azokkal a' segítségekkel segitsék, a' melyek akkoron alkalmasok lesznek. Es mihent lelkét ki adgya, a' secretyésnek hírré tegye.

XV.

Gondgya legyen rea, hogy azoknak holttestek, kik már a' jobb életre költöztek, készéteffének a' temetésre az Tártamánynak szokása szerént, és hogy egy egész nap tisztességessen tartassanak; hanem ha nehéz szaga miat az testnek,

nek, úgy látzonék az Előjárónak, hogy előbbis el temethetni.

XVI.

Az egészségre vigyázo Praefectusnak engedgyen mindenekben, az melyek a' hoz a' tiszthez tartozandók. Hogy ha senki arra az tisztre nem vólna rendelve, azon Praefectus tiszttit ő visellye.

A' JANITOR, VAGY AJTON
álló Regulái.

I.

A Z házhoz valóknak minnyájoknak neveik, közel az ház aitaíához táblára írva legyenek, ahol neműnemű jelekkel meg jegyezteffének azok, a' kik ki mennek: senkit pedig ki ne bocsásson a' kinek az Előjárótul vagy közönséges, vagy kiváltképpen való szabadsága nincsen; és azoktúl a' kik ki mennek, meg ércse, hová mennek.

II.

Senkinek semmit alkalmatlan időben hírré ne tegyen, mint mikor az Azistal-

nál-ülnek : hanem ha vagy szűkséges do-
log volna, vagy annak a' személynék, a'
ki őtet küldi, állapottya mást kívánna.

III.

Minden leveleket, és czédulákat a'
mellyek az mi házunkban lakóknak kül-
detnek, az Előjárónak adgyon : azok pe-
dig az kiknek küldetnek, azoknak elvé-
telét meg ne ércsék : öyiais magát, hogy
valaki levelét az háznál lakók közül, vagy
valamit affélet külső embernek ne ad-
gyon, az Előjárónak hagyása nélkül.

IV.

Mikor valakik az Társaságból másom-
nan érkeznek, be bocsátván őket az aj-
tón, mondgya nekik, hogy ott váro-
kozzanak, míg az Előjárat az ő jövete-
lek felől bizonyosá téfzi.

V.

Sieffen az ajtóra, mikor a' csendétést
hallja, és midőn a' dolog szenved, csak
az ablakocskán adgyó váloft az ajtóra jö-
vőknek, az ajtót meg nem nyitván.

VI.

Hakülső emberektől kereftetnék va-
laki,

laki, az ki othon nem volna, jo mod-
gyával ércse meg, ki legyen az, a' ki ke-
refi, és mit akarjon ; hogy midőn haza
jövend, ha szűkség leszen, az Előjáró en-
gedelméből neki meg jelencse.

VII.

Mindenekkel oly módot tartson ve-
lek való nyájoskodásában, hogy értel-
mes feleletivel, tisztességes alázatos ma-
ga viselésével, és lelki épületre való be-
szedivel igyekezzék mindeneket meg
elégeteni, és meg elégedve magától el-
bocsáttani.

VIII.

Mikor az külső emberek valakivel a'
mieink közül szólni akarnak, az Előjáró-
hoz mennyen, ki hogy ha arra szabad-
ságot adand, szorgalmatosan meg ke-
refleazt, a' ki kéréstik, és őket a' beszél-
getésnek hagyot helyére igazitsa.

IX.

Az Alamisnák felől, mellyek a' Portá-
ra küldetnek, az Előjáró akarattyát meg
ércse, és az ő rend hagyását kövelfe, és

ha valami ollyas volna, a' Procurátort bizonyósá tegye.

X.

Ha mikor Prælátusok, vagy más nagy urak, és fő emberek házunkba jönnek, meg lássa a' mennyre lehet, hogy valamely az Papok közül mellettek legyen azonban, míg ő az Előjárót előhija.

II.

Mikor a' szegények Alamisnát kérik jönnek az ajtóra, kegyessen felellyen nekik, és szorgalmazni meg kérdezze, mi adathatnék nekik az Előjáró akarattya szerént, és azt szeretettel osztogassa nekik.

XII.

Ha mikor Afzszonyi személyek jönnek az ajtóra, rövideden felelvén nekik, bocsaassa el őket: ha pedig bővebb beszégetés szükségesnek láttatnék, az Egyházba küldgye a' Secrestyészhez, a' hol nekik valózt adhatni.

XIII.

Mindenkor bé legyen zárva az ajtó, és a' kulcs az ajtóba ne hagyassék, és az

az ajtó körül való helyeket tisztán tartsa, és gondgya legyen arrais, hogy az ajtónál minnyájon lassu szóval szóllyanak.

XIV.

Az háznak kapuit, aitaít éy előtt be tegye, az után pedig senki kedvéért azokat fel ne nyissa, hanem csak az Præpositusnak, vagy Rectornak nyilvánvaló akarattyaabúl: es minek előtte fekünni mennyen, a' kulcsokat neki adván, ha ki kún maradot volna, neki hírré tegye.

XV.

Semmit magánál tartani, vagy őrizni semmi külső embertől bé ne vegyen, az Előjáró parancsolattya nélkül.

XVI.

Valamennyiszor az orvos házunkba be jön, az haranggal jelt adgyon; hogy a' Minister, és a' többi, az kiknek kellettik jelen lenni, jelen leheffenek.

XVII.

A' Collegiomokban, mellyekben az kívül valóknakis iskolák tartatnak, harangoz-

rangozzon a' leczkének kezdetire, és végére: és az iskolákat szabot üdőkben fel nyissa, és bé tegye, hanemha ezeknek gondgya másokra bizatnék.

AZ RUHA ESZKÖZ TARTO

Regulái.

I.

Minden Ruha eszközt, akar vászonból, akar posztóból legyenek, és valami öltözetre való, és a' hol szükséges, a' lábravaló faru, cipellős öltözetetis ő neki kelletik tartani; mellyeket szorgalmatos gondviseleléssel úgy őrizzen, mint a' Christus szegényei marháját.

II.

Mind azoknak, mellyek az ő keze alatt vannak, ha valamire valók, inventárioma, könyvbe legyen írva; és külön írja azokat, a' mellyek uyonnan készitetnek; napját, Havát, és esztendejét hozzá jegyezvén: hogy mikor az Előjáró parancsollyá, tisztiról számot adgyon.

III.

Az Ruhákat rendbe rakva tartsa, és az uy ruhákat és épeket az ő ruháktól külön rakja: és meg lássa, hogy meg ne veszfzenek, vagy rohdagyanak: és azokat megis varrogattassa, és foltoztassa, a' mint illik a' szerzetbéli Segénységhez: A' mellyek pedig az ő iteleti szerént a' mieinknek tovább nem szolgálnak, az Előjárónak meg mutassa, hogy, mit kellesék azokkal cselekedni, el intézze.

IV.

A' miket ki ki a' Novitiusok közül házunkban hozand, azokat valahol külön tartsa; rea irván nevét annak, a' ki hozta, miglen két esztendő mulván, a' Társaságnak szokot fogadási val magát meg kötelezze.

V.

Minden holnapban az egész házban való kamarákat meg látogassa; hogy ha valami fogyatkozás, volna, az Előjáró itélete szerént, a' mi szükséges, meg szerzettség: hamit pedig ollyat találna, a' mi szükséges nem vólna, úgy mint ketős ruházatot, utra való eszközöket, és

egyebet effélét, az ruha tartó házba vigye, s' ott tartsa.

VI.

Tekéncse meg aztis kiknek legyen ruházatra szükségek, hogy az Előjárónak meg jelenthesse, és az ő tőle szabot rendben el járjon: az ő hire nélkül pedig semmit senkinek ne adgyon. Az Coadjutoroknak dolmányok fél araszszal rövidebbek legyenek a' Papok dolmányinál: palástyok pedig dolmányoknál rövideb legyen.

VII.

Az mosni való ruhák írot számban adassanak az mosónak, akarkülső ember legyen az, s' akar házuknál lakos, és ugyan azonképpen véteffenekis-bé.

VIII.

Kinek kinek Zubonyi, külön külön jelekkel meg jegkeztessének, hogy egybe ne keverődgyenek: ezeket pedig ugy kell alkalmaztatni, hogy hozzájok illyenek.

IX.

Minden vászon ruhákat, melyeket
az

az ebédlőház praefectussának, szakácsnak, és egyéb szolgáloknak ki oszt, számlálva ad gyon, és vegyen-bé.

X.

Szombaton estve kinek kinek fejr ruhát osztzon kamaránként; vasárnap reggel pedig ugyan azon kamarákból a' szennyeseket osztve szedgye, és meg lássa, hogy mind bé szedje azokat, a' miket ki adott vólt.

XI.

Nyari időben tiszta lepódóket az ágyakra minden tisztenőtőd-nap; télben pedig három hét múlva osztzon, a' holt lehetséges leszen.

XII.

Mindezeket az ruhā eszkösz őrző vigye végbe; hanem ha, az ő tisztit valamely nagy Collegiomban, avagy házban több személyekre kelletnék osztani.

AZ EMPTORNAK AVAGY

Vásárlónak Regulái.

I.

Szorgalmatos legyen azoknak megvételé-
F 5

telében, a' mellyeket az Előjáró akarattya szerént, a' mindennapi éledelekre kelle-
tik szerezni, és azokat idején a' saphár-
nak kezéhez szolgálta. Mindent pe-
dig jot vegyen, és mennél ócsóbb árron
lehet, ha szinten meszszeb helyről kel-
letnékis szerét tenni.

II.

A' pénznek sommáját, mellyet min-
den napra a' Procuratortul veszen, fel
jegyezze, és aztis, hogy mire költötte;
és minden nap számot adgyon neki róla:
mit kellefsék pedig más napra venni, a'
Ministertől ércse meg.

III.

A' mennyire töle lehet, azon legyen,
hogy a' kikkel dolga lészén, azokat értel-
mes, csendesz emberséges maga viselésé-
vel épétse, és a' mennyire tisztishez illik,
szerzetéséghez illendő lelki beszédek-
kel segitse.

A' SAFAR ES KULCSAR

Regulái.

I.

A Z élésnek kiofztogatásában az Elő-
járó-

járótúl eleiben adott rendet kövesse, és
noha közönséges képpen mindeneknek
egyeránt kellek oztani, mindazonál-
tal kiváltképpen valo tekéntet legyen a'
betegekre, és azokra, az kik gyógyulni
Kezdettek, amint neki eleibe lészén
adva.

II.

Az Afztalra valo bort vizzel egyelitse,
a' hol, és a' mennyire az Előjárónak fog
tetzeni.

III.

Meg emlekeztvén a' Szegénységről,
szorgalmatosán föl szedje, és el tegye,
a' miaz afztaltul meg marad, hogy az
Előjáró rendelése szerént mind az ház-
nál valóknak, mind az külső Szegény-
eknek használhasson.

IV.

Szorgalmatosán meg őrizzen minde-
neket, mellyek szükséges éledelekre va-
lók, rea bizattak, azokat rekesz alatt tart-
ván, és rea vigyáztván, hogy meg ne
veszfszenek. Hogy ha felő volna, hogy
meg ne veszfszenek, az Előjárónak tud-
tára

tára adgya. Hogy pedig ezeket jobban végben vihesse, látogassa meg gyakran mind az Élés házat, mind pedig az több helyeket, a' hol azok tartatnak.

V.

Mind az élés hazakat, dispensákat, mind pedig egyebet mindent, a' mi ezekbē vagyon, tisztán tartson.

VI.

Minek előtte tellyeséggel el fodgyon, az mi eledelre való az háznál szokot lenni, az Előjárónak hirté tegye, hogy idejen többet vehessenek.

VII.

A' Szüret el közelgetvén gondgya legyen az hordoknak el készítettésére, és tisztítására, mikor kívántatik az ubornak. Melynek ideje midőn közel kezd lenni, az Előjárónak meg emlétsé.

AZ EBEDLŐHAZ GONDVISELŐJE

Regulái.

I.

Az Ebédő házat, és mindeneket, a' mik

a' mik annak szükségére szolgálnak igen tisztán tartson.

II.

Eszébe vegye, hogy a' mosdo viz, és kendőkeszkenők kézen legyenek: ezek közül pedig (kiket minden héten leg alab kétszer meg kell uyítani) nemellyek az Papok, nemellyek mások számára lesznek.

III.

Minden héten tiszta abroszokat leg alab egyszer, Afztal keszkenőket pedig kétszer adgyon: és minden efféle eszközt számő vegyē magához, és számon adgyon elő.

IV.

Gondgya legyen arra, hogy minden edények, és egyebek is, mellyek az ebédlőházban szükségesek, meg legyenek: és azt is meg lassá, hogy mentül tisztábbak legyenek; a' Kéfeket pedig gyakran tá élesétse.

V.

A' Kis Afztal előkészítve helyén legyen.

VI. M.

Mikor annak ideje, az első, és második asztalhoz való menetelre harangozon: de al első harangozás előtt (mely egy fertály orával előbb legyen az második harangozásnál) meg ércse a' szakács-túl, ha mindenek készen vannak.

VII.

Első harangozáskor, már mindeneknek, a' mik szükségesek az asztalhoz, készen kell lenni; az mi pedig az italt illeti, második harangozás táiban legyen készen: Az viznek, és bornak való edények tányiérokra tétessenek.

VIII.

Legyen bizonyos helyek azoknak, a' kik az betegekkel bano gondgya visélése alatt vannak, kiknek semmit ne tegyen eleikben, hanem csak az mit amaz rendel. Mindenekhez pedig egyaránt visellye magát, hanemha szükségnek okáért külömben volna hagyva az Előjárótul; kinek engedelme nélkül se fölöstökömöt, se semmit egyebet senkinek ne adgyon.

IX. Mi-

Minek előtte az asztaltul fel kellyenek, adgyanak bé ennihány tányirt, hogy kiki az ő maga helyét megtisztítsa: mihelt pedig az második asztalhoz mindenekkel készen lészen, harangozon, és megh lássa, hogy fogatkozás ne legyen azokban, a' kiknek asztalhoz kelleik szolgálni.

X.

A' mi az asztaltul meg marad, őszve szedgye, és annak adgya a' kit tiszté szerezint illet, akar a' szakács legyen, az, s' akar a' Sáfár.

XI.

Mind azoknak neveket, a' kik az Ebéd-lő házban, mind pedig azoknak, a' kik másut esznek, valamely táblára fel írva tartsa: és azokat, a' kik ettek, fel jegyezze, hogy tudgya kik legyenek hátra, és a' szakácsnak, az ki az étket osztja, tudtára adgya.

XII.

Asztal fel kelvén az abroszok, és asztal keszkenők fel szedessenek, és őszve tűref-

tűreessenek, és az ebédlőhaz meg söpör-
teffék. Es ha ételkozbe valaki vesztég
nem halgatot, avagy valamit nem illen-
dőt mivel, az Előjárónak meg jelentse.

XIII.

Az Pater Ministertől legyen eleibe
írotrendi, kicsodák, és mely napon fog-
nak az első, és második asztalhoz szol-
gálni, és azta' rendet tartsa. Aztis meg
ércse szombaton, kinek kelleffék az jó-
vendő héten olvasni az ebédlő házban,
és azokat bizonyosfá tegye.

XIV.

Minden féle eszközök, mellyek az
ebédlőház szükségére szolgálnak, legye-
nek nála rendbe írva, hogy mikor tőle
szamot vesznek keszeni legyen, és azo-
kat arra rendelt helyben tartsa.

XV.

Az ebéd, és vacsora után való mulat-
ság végére, melynek mind az első, s'
mind az második, asztal után, egy, egy
óraig kell tartani, külön csöndetéssel
jelt adgyon,

A' SZAKACS REGULAI.

I.

MIndenekben, a' mellyek tisztíthez
tartozandók tisztaságot tartson,
és másokkalis tartásson: és azon
legyen, hogy mindenek jól, és idején el
készüllyenek, kiváltképpen a' mi az be-
tegek számára való.

II.

Az huft, halat, és akarmitis egyebet,
mely az asztalra vitetik, mikor metéli,
és osztya, uyáival ne érellye, hanem
villácskával, avagy kéffel vigye aszt vég-
be.

III.

Fél orával, avagy leg aláb egy fertály
orával előbb, hogy sem mint asztalhoz
kellefsékułni, minden étkeknek készen
kelletnék lenni.

VI.

Az Portióknak mennyi voltabán, és
minémű voltabá az előjárótul adot ren-
det kövesse.

Főzni, vagy valamit egyebet valakinek magánosan készíteni, az Infirmaryson kívül, senkinek ne hadgyon, és ő maga se készítsen, az Előjáró engedelme nélkül.

VI.

Könyvbe legyen fel írva nála minden konyhához való eszköznek száma, melyre ő neki kellekik gondot viselni.

VII.

Szorgalmatosan meg lássa, hogy több fa ne égjen annál, a' mennyi szükség: ugyan ezen vigyázással kellekik a' fő szerizámnak, és egyébnek mindennek költségében lenni, hogy semmit kellektenül el ne költsön, az mint ilik a' szerzetbéli szegénységhez.

VIII.

A' mi az Asztaltul meg marad, és kezéhez adatik, meg emlekezvén a' szegénységről, továbbra el tegye; hogy mind az háznál való, s' mind az kün való szegényeknek használhasson, az Előjáró rendelése szerént.

IX. Ha

Ha valamely segítő tárfa volna, azon legyen, hogy azt beszédével, es példájával építse, kiváltképpen az Novitiúsokat.

A' FEL EBRESZTŐ REGULAI.

I.

L Eg aláb fél orával előbb mennyen alunni a' többinél, és ugyan annyi idővel kellyen fel reggel a' többi előtt, és hagyot orakor harangozzon, és mindgyarást mindenik kamarájában világot vivén, minnyájokat fel ébresztse: mellyet hogy bizonyosabban, és jobban veghez vihesen, ébresztő orája legyen az Előjárótul.

II.

Egy fertály orával a' fel ébresztés után, az kamarákat ismet meg latogassa, és ha kiket talál, hogy még sem költek volna fel, az előjárónak hirre tegye.

III.

Ezenlatogatás után egy fertály ora
G₂ mul-

ván, harangozzon az imadságra, úgy hogy az fel ébresztéstől fogva, az imadságnak kezdetiig fél ora mullyék: vége lévén pedig az imadságra rendelt időnek, az imadság végére csenditsen.

IV.

Hogy ha azoknak sokaságok miat, a' kiket ébreszteni, és latogatni kelletik, másoknak segedelmére szüksége volna, kérjen társokat az Előjárótól. Kikkel ugyan azon regulákat meg tartassa: ha kik pedig erőtlenek, vagy betegek volnának, azokat az Előjáró rendelése szerint ébresztsze fel.

V.

Ha látna valakit, a' ki nem igen tartaná meg ama közönséges Regulát, melyben hagyatik, hogy minnyájon szépen bé fődözve aludgyanak, az Előjárónak tudtára adgya.

AZ KAMARAK EJELI LATOGATÓ-
jának Regulái.

I.

AZ Előjárótól rendelt orakor, lelki
ismé-

ismérettől való estvéli számvételre harangozzon, és egy fertály mulván le feküvése jelt adgyon.

II.

Az lefeküvése adot jel után, egy fertály ora mulván, mindenik kamarájába bé tekéntszen, és meg lássa, ha minnyájon ágyokba le takarottake, és a' világot el oltottake, vagy nem: ha kiket még ágyokon kívül talál, vagy az kik el nem oltották volna világokat, az Előjárónak hirrre tegye.

AZ FOGADÁSOKNAK

Formáj.

MIndenhato örök Isten, én N.N. noha mindenképpen a' te szent Szemed előtt méltatlan vagyok; bizván mindazáltal az te kegyeliségedbe, és véghetetlen irgalmaságodba, kívánván néked szolgálni; a' szentséges Szűz MARIA előtt, és az te egész mennyei udvarod előtt, fogadok Isteni felségednek holtomig való szegénységet, tisztasá-

got, és engedelmeséget az JESUS Társaságában. Es azt igirem, hogy ugyan azon Társaságban be adom magamat, hogy ebben mind holtig éllyek, mindeket értvén ugyan azon Társaságnak vegezési Izerént. Azért, az Te véghetetlen jóvóltodtúl, és Kegyelmeségedtül a' Christus, Jესusnak véreért, kerem alázatosan, hogy ezt az áldozatot méltozatsál kedves illatul bé venni, és a' mint hogy ennek kívánságára, és bemutatására engettél, úgy bé tellyesítésére-is bőséges malasztot engedgy. Amen.

AZ ENGEDELMESEGRŰL

Szent Ignácz Atyánk Levele.

Lőjola Ignácz, a' JESUS Társaságában lévő Atyafiaknak, kik Lnsitániában vadnak, a' Christus Jესusnak örök kegyelmét, és szerelmét kívánja.

1. **N**Agy lelkem vigasztalására vagydon, Christusban kedves Atyamfiai, midőn értem, mely sörény igyekezettel, és buzgosággal igyekezzetek az jószágos cselekedeteknek, és az Isteni szolgálatnak tökéletes tellyeségére, annak kegyelme által, az ki valamint hogy hivatbenneteket erre a' szerzeteséletre, úgy az ő kegyes irgalma szerént megis tart abban benneteket, és arra a' bődög utólso végre vezérel, mellyre valaha el érnek azok, az kik ő töle valóstottak.

2. En mindazáltal noha kívánom, hogy mindennemű lelki ajándékokkal és ékekségekkel tellyessék legyetek; de leginkáb (a' mint már ez előttis tőlem

eztet értettétek) azt akarnám , hogy az Engedelmességnek jó cselekedetében leg főbbek lennétek. Es ezt nem csak az ő nagy , és kiváltképpen való hasznos üdvösséges jováért , mellyek a' szent írásnak annyi fok híres bizonságival , és példáival , mind az úy , s' mind az ő Testamentomban erőssítetvén előnkben adatnak ; de leg inkább , hogy (az mint szent Gergelynél meg vagyón írva) csak tulajdon maga az Engedelmesség az , a' ki az több jószágos cselekedeteket szívünke óltya , és bé óltván meg oltalmazza. Valameddig ez fog virágozni , kétség nélkül virágoznak a' többijs , és oly gyümölcsöket hoznak , a' mineműeket mind én lelketekben kívánok ; mind pedig érdeme szerént kíván az , a' ki az engedetlenségnek vétke miat elnyomórodot , és el romlot emberi nemzetséget üdvösséges engedelmességével önön maga helyére hozta , engedelmes lévén mind halálig , és a' keresttán való haláláig
3 A' több szerzetes Rendektől könnyebben hadgyuk magunkat meg győzetni

zetni bűjtölésekkel , ejeli vigyázásokkal , és egyéb ételben , s' ruházatban , való fanyarúságokkal , mellyekkel az ő módgyok és szerzetek szerént szentül élnek. De én kedves Atyamfiai leg inkább azt kívánom , hogy az igaz tellyes tőkélletes Engedelmességgel , és mind akarattyoknak , s' mind ítéleteknek meg tagadásával tündökljenek azok , valakik ebben az Társaságban a' mi urunknak Istenünknek szolgálnak , és hogy ugyan ennek az Társaságnak igazán való saját magzattya erről az jeltől ismértelsék ki a' többbitul , hogy soha ne tekéntsenek személlýére annak , a' kinek engednek , hanem Christus Urunkra , kinek kedvéért engednek. Mivel hogy az Előjárónak nem azért kellett engedni , hogy okossággal , és egyéb akarmimű Isteni ajándékokkal föl vagyón ékesítve ; hanem csak azért , hogy az Isten helytartója , és annak méltóságát , s' birodalmát vífeli , a' ki azt mondgya : a' ki titeket halgat engem halgat , és a' ki titeket meg utál engem utál meg. Se víszontak azért
G 5

ért az engedelmeségben semmit hatráb nem kell hadni, hogy tanácscsával, vagy okoságával keveset vihet végbe, a' mennyiben ő Előjáró; mivel hogy annak személljét vífeli, a' kinek bölcsesége meg nem családkoztatatik: és ez helyére hozza azt, a' mi hejával volna a' szolgálta, akar tökéletességre, akar más ékességekre volna szűksége. Mivel hogy minek utánna Christus urunk nyilván való szóval mondotta volna: *A' Moyses székin ültek az irás tudók, és Fariseusok, mindgyárt utánna veté, az okáért mind az miket mondanak néktek meg tartásatok, és meg cselekedgyétek, az ő cselekedetek, szerént pedig ne cselekedgyetek.*

4. Annak okáért kívánom, hogy abban sörénkedgyetek, abban gyakoroljááok magatokat, hogy akarmely Előjáróban Christus urunkat meg ismérni igyekezzétek: és ő benne a' fölséges Isteni méltóságnak tiszteletét, és engedelmeségét, nagy Isteni félelemmel mutatni. A' mely néktek nem oly csudának fog láttzoni, ha eszetekben vészitek,

tek, hogy meg vagyon parancsolva szent Pál Apostaltól, hogy még a' világi, és pogány Előjáróinknakis úgy engedgyünk, mint a' Christusnak, az kitől származik minden jólrendelt hatalom: mert im így ír az Ephesumbéliekhez, *engedgyet a' testi uratoknak félelemmel, és rettegeffél szívetek egygyűjségében mint a' Christusnak: nem szemre szolgálván, mint embereknek kedveskedvén, hanem mint a' Christus szolgálai, szívből cselekedvén az Isten akarattát, jó akarattal szolgálván mint az urnak, és nem, mint embereknek.* Es innét magatokis eszetekben vehetitek, midőn valamely szerzetes más birtoka alá adta magát, nem csak úgy mint emberi Előjárónak, hanem nevezet szerént mint Christus helytartójának hatalma alá, ha úgy kellesseke őtet tekinteni, mint embert, avagy mint Christus urunknak helytartóját.

5. De még aztis kívánom, hogy nyilván értsétek, és szívetekben mélyen bocsátsátok, hogy igen csekély, és gyarló engedelmeség az, mely a' parancsola-

csolatot csak szinte külső cselekedet-
tel víszli vegbe, és nemis méltó, hogy
jo cselekedetnek nevezettség, hanem ha
fölyleb lépik, és az Előjáró akarattya,
magáévá tévzi, és úgy eggyez avval,
hogy nem csak külső képpen láttosék
annak végben vitele, hanem belső kép-
pennis szívbeli indulatnak eggyesége;
és így mindeniknek akarattya, és nem
akarattya egy legyen. Es erre nézve
olvassuk a' szent írásban, jobb az enge-
delmesség az áldozatoknál: mivelhogy
(az mint tanitya szent Gergely,) az ál-
dozatok által másoknak teste, az enge-
delmesség által pedig kinek kinek az ő
tulaidon akarattya öletik meg: mely mi-
velhogy a' léleknek leg főeb része, in-
netkövetkezik, hogy annak, az enge-
delmesség által Teremtő Istenünknek
tött föl áldozása nagyra bocsúlendő.

6. Mely nagy és veszedelmes tévely-
gésben, forogjanak nem csak azok,
kik azokban, mellyek az testnek, és vér-
nek kedvére vannak; de még azok is,
a' kik egyébaránt szent, és lelki dolgok-
ban,

ban, úgy mint bõitölésekben, imadsá-
gokban, és akarmi más efféle áitatos
cselekedetekben aszt vélik, hogy szabad
az Előjáró akarattya, és rendelését há-
tra hadni; hallyák a' mit bölcsen föl jed-
zet Cassianus Apátur Daniel beszélge-
tésében: *mind egy fele engedetlenség az, úgy
mond, akar a' munkának telhetetlensége miat,
akar az, benyélésnek kívánsága miat az öreg
Előjárónak parancsolattya meg szegni: és szin-
te oly káros az álom kedvéért, mint az éjeli
viggazásért, az Kalasstromnak rendtartását meg
szegni: egy szóval, szinte annyi az Apátur
parancsolattya el mulatni, ha azt paráncsollya
hogy olvas, mint ha azt meg vetnéd, ha azt
paráncsolná hogy aludjál.* Szent volt a' Mar-
thának ájtatos elmélkedése, szent az ő
külső munkája, farotsága, szent volt
Magdolnának az ő poenitentia tartása,
és Könyvhullatása, mellyel öntözteté-
nek a' Christus lábai: de mind ezeknek
Bétániában kellett meg lenni, melynek
nevezete, az engedelmeesség hazára ma-
gyaráztatik; mintha ezzel, a' mint
mondgya szent Bernárd, azt akarta vol-
na

na nekünk üdvözetünk jelenteni, hogy se az jó munkának gyakorlása, se a szent elmélkedésben való mulatozás, se a Poenitentia tartó személynek könyvhullatása Betánián kívül, neki kedves, és kellemetes nem lehetet.

7. Annak okáért akarattoknak kedves Atyámfiai, a' mennyire lehetséges, ép-penséggel ellene mondgyatok: szabadságtokat, mellyet Isten ajándékozot néktek, az ő szolgálban, Teremtőtöknek engedgyétek, és aldozzatok. Ne vélyétek szabad akarattoknak Kevés hasznára lenni azt, hogy ugyan annak, a' kitől azt vettétek az engedelmeség által vizsgálza adhattátok. Mellyet midőn miveltek, nem csak elnem vesztitek azt, hanem még inkább gyarapítjátok, és tökéletesebbé részítek; mivelhogy így minden akarattokat bizonyos megcsalhatatlan igazságnak, regulájával igazgattjátok, tunnya illik az Isteni akarat, mellyet az ad előtökbe, a' ki az Isten nevével előttetek járván benneteket igazgat.

8. Azért

8. Azért aztis szorgalmatosán el távoztassátok, hogy soha az Előjáró akarattját, mellyet Isteni akaratnak kell tartanotok, a' magatok akarattjára erővel vonni, tekerni ne igyekezzétek. Mert ez annyit tenne, hogy nem ti szabnátok akarattokat az Istennek akarattjához, hanem az Isten akarattját magatok akarattjára vonnátok, az Isteni bölcseségnek rendit föl fordítván. Bizonyára mely nagy tévelygésben, és tudatlanságban legyenek azok, az kik magok szerelmétől megvakulván engedelmeseknek vélik magokat lenni, midőn az Előjárót, arra, az mit magok akarnak, valami módon vonhatták: Hallyatok szent Bernárdot, a' ki ebben az dologban sokat, forgot: *Valaki, ugymond, vagy nyilván, vagy titkon azon mesterkedik, hogy az mit föl tett maga akarattja szerént magának, ugyan azt hadgya néki az ő Lelki Atyja; magamagát meg csallja, hogy ha talán ezért, mint valami engedelmeségért magának tesszik. Mert ebben nem ű az Előjárónak, hanem az Előjáró inkább enged ő néki. Mely mivel*

mivel így vagyon, valaki az engedel-
mességnek meg szerzésére igyekezik,
szükség, hogy az Engedelmességnek ezen
második grádicsára hágjon, hogy az
Előjárónak parancsolatit nem csak kül-
ső képpen végbevigye, hanem ugyan
az ű akarattját magáévá tegye, avagy
inkább a' magáéból ki öltözzék, hogy az
Istenét, mellyet az Előjáró eleibe ad,
magára vegye.

9. A' ki pedig ugyan éppen fel akar-
ja magát Istenének áldozni, szükség
hogy akarattján kívül értelmét is (mely
harmadik és leg több grádicsa az En-
gedelmességnek) fel áldozza; hogy nem
csak egyet akarjon, hanem egyet is ér-
tsen az Előjáróval; és annak ítélete alá
vessze az önnön magaitéletét. a' mennyi-
re az áitatos jó akarat haithattya az ítéle-
tet. A' mely lelki erő és tulajdonság
noha nem oly szabad magában, mint az
akarat, és természet szerint arra hajul,
a' mineki igaznak láttzik; mindazonál-
tal fok dolgokban, mellyekben a' nyil-
ván való igazságnak ismérte egyfelé

ötet

ötet nem erőtetí, a' szabad akaratnak
ereje által, haülhar, ha akar, egy felé
inkább, hogy nem mint más felé. Mely
midőn történik, valaki az engedelmes-
ség alá vetette magát kívántatik, hogy
az Előjárónak ítéletire hajullyon. Mert
mivelhogy az Engedelmesség egy né-
münémű áldozat, mely által éppensé-
gel az ember, semmit ki nem vévén,
az ő teremő Istenének, szolgainak ke-
zei által, a' szereternek tűzében fel áldoz-
tatik; és mivel ugyan ez mindenkinek
tellyes el hagyása, és meg tagadása, mely
által kész akartva minden jussátul meg
fosztja magát a' szerzetes, hogy az Elő-
járó vezérlésének és birtokának enged-
vén, az Isten gonvisélése alá őrmőstis
vessze magát, és mint egy rabbá tegye;
tagadhatatlan dolog, hogy az Engedel-
messég meg kívánnya nem csak azt, hogy
kiki végbe vigye külső képpen az mi né-
ki hagyatot, nem csak azt, hogy jó szí-
vel s' akarattal cselekedgye, hanem azt-
is, hogy valamit az Előjáró parancsol,
és ítel, ugyan az az ő alattavaloinak

H

hely-

helyesnek , és igaznak lenni láttófsék ; a' mennyire az akarat , az ő ereje által az értelmet meg haithattya , az mint mondám fellyebbis.

10. Oh Vaiha ezt az értelemnek , és ítéletnek engedelmeiségét , úgy értenék , és gyakorolnák az emberek , a' mint ez kedves az Istennél , és szükséges azoknak minnyájoknak , a' kik a' fízerzetben élnek ! Mert valamint az égék , és csillagok hogy egymásnak erejétől inditassanak , kívántatik , hogy bizonyos rend tartásnak eggyezésével az alfo égnek forgása az föllyeb való ég alatt legyen ; így az emberek közöttis , hogy eggyik a' másíknak méltóságátúl , birodalmátul mozgattassék , (mely az engedelmeiség által szokot lenni ,) szükség , hogy az ki másától függ , annak ízolgályon , és engedgyen , hogy attól a' ki parancsol erőt vegyen magának . Az' engedelemnek pedig ilyen módja nem lehet , hanem ha az Előjárónak akarattyával , és ítéletivel , az ő alattavaloinak is akarattya , és ítélete eggyez.

II. Továb pedig hogy ha az engedelmeiségnek czéllára , és okaira tekéntünk ; valamint az akarat , úgy az ítéletis , abban , a' mi nekünk , vagy nem nekünk való , meg családkozhatik . Annak okáért valamint , hogy az akarat meg ne családkozzék , az Előjárónak akarattyával egyben foglaltatik ; úgy finte , hogy az értelem , és ítélet meg ne csalattassék , az Előjárónak értelmével , és ítéletivel kell eggyezni . *Ne támozkodgyál a' magad okofságához* , int benünkét a' szent Írás : Sőt még ez világi állapot ízerént való dolgokbannis , azt tartják az okos emberek , hogy bizony okos emberhez illendő dolog az , hogy az ő maga okofságának ne hidgyen : kíváltképpen az ő maga dolgaiban , mellyekben az emberek , szívekkel háborodván , csak igen ritkán tehetnek jó ítéletet . Hogy ha a' mi magunk dolgaiban , másnak is , a' ki nem Előjárónk , ítéletit , és tanácscsát , a' magunkénál nagyobra böcsüllyök , mentől inkább az Előjáró ítéletit , a' kinek , mint

az Isten helytartójának, és ennek akaratya tolmácsának, birtoka aláadtuk magunkat? A' lelki dolgokban pedig, és izemélyekben, kétség nélkül annál nagyobb vigyázás kívántatik; nennél veszedelmesebb a' lelki utjárás, midőn a' jó tanácsnak, és megért okosságnak zabolája nélkül járjuk ezt az utat. Mely dologrul helyeszen szól Cassianus, Moyses Apátornak beszédiben, mondván: *Semmi fele vétek által a' szerzetes embert úgy nyakra főre az ördög nem hunczollya, és halálra nem vezeti; mint mikor őtet arra veheti, hogy férre vetvén a' véteknek tanácsosít, az maga ítéletiben, és végezésiben bízzék.*

12. Ezen kívül, hogy ha ez, tunya illik az ítélet ízerént való engedelmeség nem léfzen, lehetetlen dolog, hogy vagy az akaratnak eggyezése, vagy az hagyot dolognak végben vitele olyan légyen, a' minémű kívántatik. Mért a' természet folyása azt hozza magával, hogy lelkünknek indulati, mellyek a' kívánságbul állanak, azokra vigyázzanak, s' azokat kövessék, a' mellyek által

tal értünk valamit; és hanem ha erőszakkal, de külömben az akarat a' vízfíza vonyó ítélet ellen, sokáig nem engedhet. Hogy ha talán valaki egy ideig engedneis ama közönséges értelem ízerént, mellyel azt szokták mondani, hogy még annakis kell engedni, a' ki roszszul parancsol: ez bizonyára allandó nem lehet, és így semmi alhatatossága az engedelemnek, avagy legalább illendő tökelletesége nem léfzen: mert ottón vidámság, és szorgalmatosság nem lehet, a' hol az akaratok, és ítéletek külömböznek. Elvész az hagyotdolog végben vitelére való kedv, és gyorsaság, elvész ama híres neves vak engedelemnek eggyűgyűsége, midőn előbb magunknál kérdésben veszszük, ha jól parancsoltatike, vagy roszszul: és még talán megis itéllyük, és kárhoztattjuk az Előjárót, hogy ollyakat parancsol, a' mellyek nekünk nem oly kedvessek: elvész, elromlik az alázatosság, mivelhogy noha egy felől engedünk, de más felől az Előjárónál fellyeb tartjuk magunkat.

Isten kedvéért az engedelmes meg tőri magát, és a' természet szerént való indulatnak ellene mond, mely minden emberben bé óltatot az maga tetzése követésére. Innét vagyon azért, hogy noha az engedelmeség leg inkább az akaratot téfzi tőkélletessé, vagy szenté, melyet tudni illik ez Előjáró akaratyához készét, és igazett; mindazáltal az értelemhezis szükség hogy tartozzék, és azt haitsa azó itéletre, a' mellyen vagyon az Előjáró: mert így létzen, hogy akaratunknak, és értelmünknek minden tehetségével erőlködvén, mindent gyorsan, és éppen vigyunk végben.

15. Ugy tetik énnékem kedves Atyafiai, mintha már hallanám tőletek, hogy ennek a' jofzágos cselekedetnek szükséges voltában nem volna semmi kétségtek; de hogy azt igenis kívánátok érteni, mi módon juthatnátok ennek tellyességgel való meg szerzésére. Erre a' kérdésre szent Leo Pápával én így felelek.

Semmi nem nehéz az alázatossáknak, Semmi nem sanyaru a' szelideknek: csak le-

gyen

gyen meg az alázatosság, legyen meg a' szelidség, készen léfzen az Istennek kegyessége a' ti segítségtekre, hogy az mit néki fogadtatok, azt végbennis vihefétek, nem csak tūrhető, hanem ugyan kész jó szívelis.

16. Ezek fölött nevezet szerént három dolgot adok előtőkben, mellyek az értelem szerént való engedelemnek meg szerzésére nagy segítségül lehetnek. Első ez, hogy a' mint eleinten mondam, ne tekintsétek az Előjáró személlýében, hogy őis vétkezhető, és gyarlóság alá vettetet ember, hanem hogy a' Christus Jépus személlýét vífeli, a' ki leg első, & leg főeb bölcsesség, véghetetlen jóság, véghetetlen szeretet, a' ki se magában meg nem csaladkozhatik, se titeket nem igyekezik megcsalni. Es mivel leketek ismérte szerént tudgyátok, hogy az nagy Istennek szerelméért vótrétek magatokra az engedelmeségnek igáját, hogy az Előjárónak akarattyát követvén, az Istennek akarattyát bizonyosabban követnétek; abban semmit ne

kétel-

kételkedgyetek, hogy az kegyes Istennek hiv szerelme ezutánis, azoknak, a' kiket Előjárókka tött, szolgálatyával, igazgatni fog benneteket, és igaz egyenes utakon vezérelni. Annakokáért az Előjárónak ízovát, és parancsolattya nem külömben vegyettek mint önnön magának a' Christusnak ízovát. Mivel szent Pál Apostalis írván a' Colofsabeliekhez ezen dologrul, midőn az Előjárókhoz való engedelemre inti ezeknek alatta valóit, azt mondgya: *valamit cselekedjétek, szívetek szerént cselekedgyetek, mint az Urnak, és nem mint embereknek: tudván hogy az urtól veszitek az örökség jutalmát: a' Christusnak szolgállyatok.* Szent Bernárd pedig azt mondgya: *Akar az Isten, akar ember az Istennek helytartója parancsollyon akarmit, bizonyjára hasonló szorgalmatossággal kellétek szolgálni, hasonló ísztelettel engedni; csak valamit az Isten ellen ne parancsollyon az ember.* És így ha nem az embert tekéntitek külső Szemetekkel, hanem az Istent belső

belső lelki szemetekkel; nem léssen nehez néktek akaraitokat, és ítéletiteket, ahhoz a' ti minden cselekedeteteknek regulájához szabni, mellyet magatoknak valószttatok.

17. Második módja ez, hogy a' mit az Előjáró hágy, vagy ítéel, azt mindenkor szívetekben jóra magyarázni igyekezzétek, és semmiképpen meg ne vesétek. E végre pedig használni fog, ha ki mind azokhoz jó kedvel léssen, a' mellyek hagyatnak: mert így léssen hogy nem csak unalom nélkül, de még örömmel is, és gyönyörűséggel engedgyetek: mert az mint írva vagyon szent Leo Pápánál; *nics ott kemény szükség a' szolgálatban, a' hol szeretetik, a' mi parancsolatik.*

18. Utolsó módja az ítélet szerént való engedelemnek, mind könnyeb, és bizodalmasab, mind pedig a' régi szent Atyáknak ízokálok szerént való; hogy magatokkal el hitefsétek, valamit az Előjáró parancsol, az parancsolattya, és akarattya az Istennek: és valamint azoknak el hitelére, mellyeket az igaz Catholica hűt

hűt előnkben ád, leg otton tellyes
szível, és hitellel igyekeztek; úgy mind
azoknak végben vetelére, a' miket hágy
az Előjáró, az engedelmes akaratnak né-
münemű vak indulattyából, semmi né-
mű kételkedes, vagy kérdezkedés nélkül
fiesfetek. Kétség kívül így cselekvék
Abraham, midőn meg vala neki paran-
csolva, hogy fiát, Isákot fel áldozza:
így az úy Testamentom idejében a' szent
Atyák főzül némellyek, kikről emle-
kezik Cassianus, úgy mint Janos Apá-
túr, a' ki nem gondolkodékvala arról, ha-
volnae hasznos, vagy nem volna az, a' mi
neki hagyaték, midőn a' ki szarot fát oly
nagy, és fokáig tarto munkával egész
esztendeig öntöze, sem arról, ha lehet-
séges volna vagy nem; midőn nagy
készséggel oly követ akara helye-
ből ki mozdítani, mellyet sok embernek
ereje sem vihetet volna végben. Az
mely engedelmeségnek kedves voltát,
néha csudákkal erősítette az Isten.
Mert, hogy a' többiről ne szóllyunk,
kiket magatokis jól tudtok, Maurus,
szent

szent Benedek tanítványa, az Előjáró
parancsolattyából bé mene a' tóba, és el
nem merüle: más ísmét küldetek az
Előjárótól, hogy az vad orofzlánt elei-
be hozná, azt meg fogá, és el hozá.
Annakokáért az értelem, szerént való
engedelemnek ilyen módja, midőn
semmi viszfazavonyás, kérdezkedés nél-
kül, mind azokat, a' miket parancsol az
Előjáró, dicsirjük, és jóvá hadgyuk;
nem csak a' szent emberek szokása sze-
rént való; hanem méltóis, hogy ezt kö-
vessek minnyájon azok, az kik a' tő-
kéletes engedelmeségnek meg szerzé-
sére igyekeznek, mindenekben, a' mel-
lyek nyilván való vétkeket magokban nem
foglalnak.

19. Mind azonáltal, senki nem tilal-
maztatik, ha talán valami útköznék el-
méteken, mely az Előjáró ítéletitől
külömböznő, és ezt alázatos szível
Isten eleiben terjeztvén, meg akarná-
tok néki jelenteni, hogy azt az Előjáró
eleibe ne adhasátok. De ebben az do-
logban, hogy magatok szerelme, és ité-
lete

lete titeket meg ne csallyon, ilyen vi-
gyázás kívántatik, hogy minek előtte
az Előjárónak meg jelentsétek, és az
utánnis, minden felé kézf egyenlő fzi-
vel legyetek, nem csak a' mi az fel tött
dolognak vegben vitélet, vagy ferre té-
telet illeti; hanem még helyesnekis, sőt
jobnakis ítélvén azt, a' mi az Előjáró-
nak fog tetzeni.

20. A' miket pedig az Engedelmeség-
ről eddig mondtunk, nem csak a' köz
alatvalóknak az ő leg közellyeb valo
Előjárójokhoz, hanem az Rektoroknak-
is, és Præpositusoknak az ő Provincia-
lisfokhoz; Provincialisfoknak az ő Ge-
neralisfokhoz, végre a' Generalisnakis
ahoz, az kit Isten néki Előjáróul adot,
tunnya illik urunk helytartójához szük-
ség meg tartani; úgy hogy az rendek-
nek bizonyos külömbsege, és innét kö-
vetkezendő békefég és fzeretet főn
maradgyon, mely dolog nélkül sem a'
mi fzerzetünknek, sem akarmely más
Társaságnak illendő rend tartása, meg
nem maradhatna. Mert ugyanis az Isteni
gond-

gondvifelés illy módon intéz el minde-
neket kegyeften, az legaláb valókat a'
közép fzerük által, a' közép fzerüket a'
leg fellyeb valók által az ő utolsó végek-
re, és czillyokra vezérelvén.

Innét vagyon az Angyalok köztis eg-
gyik Hyerarchjának vagy karnak, az ma-
likkal valo, rendes eggyezése; innét va-
gyon mind az égi nagy forgó testeknek,
mind pedig akalmely másféle állatoknak-
is, mellyeknek bizonyos rend fzerént
mozgani, és forgani kelletik, egymás
közöt valo helyes rendtartása, mellyek-
nek mozdulási, és fordulási a' leg felsőb-
tól kezdődvén, lassanként az alsóbbak-
rais rendessen el érkeznek. Lattyuk
ugyan eztet minden jó törvényekkel, és
szokásokkal elő városokban, de kívált-
képpen az Anyaszent egyháznak hie-
rarchjájában, egy Sz. birodalmában, ki-
nek minden tagjai, tisztvifelői, és fogla-
latosági Christus urunknak egy közön-
séges fő Helytartójátul függenek: és
mennél szorgalmazottabban meg oltal-
maztatik ez a' szép rendtartás, annál
igyen-

igyenesebb, és helyesebb a' gondvisele-
ben való igazgatás. Viszontak pedig en-
nek a' rendtartásnak el mulatása mely
nagy alkalmatlanságokat szerezzen sok
emberi társaságoknak, akarkiis lathattya.
Annak okáért ebben az Társaságban,
melynek néműnémű igazgatását és
gondviseletet, az Ur en ream bizta, azt
akárom, s' azt kívánom, hogy ez a' jo-
szágos cselekedet úgy bocsúltesék, úgy
gyakoroltassék, mintha az mi Társasá-
gunknak minden üdvössége, meg ma-
radása ebben állana.

21. Mellyek mivel így vannak, hogy
az honnét kezdődöt, ugyan ott végezöd-
jék levelem; kérék bennetek urunkért
a' Christus Jესusért, a' ki nem csak pa-
rancsolta az engedelmeiséget, hanem
példátis adot nekűnk arra, hogy ennek
az jószágos cselekedetnek meg szerzé-
seben tellyes szível lélekkel munkálkod-
gyatok; és azon legyetek hogy a' dű-
csösséges győzedelemre kívánkozzván,
magatokat meg törjétek, az az felsőbb,
és engedetlenyeb részét leketeknek, az
akara-

akaratot, mondom, és az értelmet még
győzvén engedelemre haitsátok: hogy
igy az mi urunknak Istenűnknek igaz,
és valóságos ismérte, és szerelme, izi-
veteket éppen magához vonnya, és en-
nek az egész életnek mint valami sza-
rándokságnak folyása által mind addig
igazgassa, és vezesse, miglen titeket
végtére, és másokatis fokákat, kik az ti
munkálkodástokkal, és jó példaadástok-
kal segítettetek, az utolsó, és bődög
végre, tunnya illik az örökkévaló bol-
dogságra vezérellyen. Ajánlom igen
magamat az ti Istennél való imádságtok-
ban. Kőlt Romában Bőit más havának
huszon hatodik napján. Ezer öt száz
ötven harmadik esztendőben.

AZOK AZ IMADSAGOK MELLYE-
*ket a' mi szerzetűnk szerént, bizonyos időekben
végben kell vinni azoknak, az kik nem Papok.*

Minden Esztendőben.

1. **M**inden Esztendőnek kezdetin
minnyájan a' kik nem papok,
mondgyák el a' boldogságos
szűz

szűz MARIANAK egy egész Rosáriumját, vagy olvasóját, az az, száz ötven üdvöz légy MARIAT, és tizen öt mi Atyánkot, a' mi Társaságunkért.

2. Azonképpen minden éltendőben, azon a' napon, a' mellyen a' Collegiom, vagy ház Fundátorának emlekezete vagy, mondgyon el ki ki egy coronát, vagy harmad részét az egész Rosariomnak, az Collegiom vagy ház Fundátoráért, és több mind eleven, s' mind Istenben el nyugodót Benefactorokért, jótévőkért.

Minden Holnapban.

1. **M**inden Holnapnak kezdetin, az mi Társaságunkért el kell mondani az egész Rosariomnak harmad részét.

2. Ezen kívül az Collegiom, vagy ház Fundátoráért, és az élő, és meg holt velünk jótévőkért hasonloképpen, egy harmad részét az egész olvasónak.

3. Továb P. Generálisunk hagyásából minden holnapban, minden, a' ki nem

nem pap, mondgya el harmad részét az egész Rosariomnak, az Indiabeliekért, és a' Pogányoknak meg téréséért: Es, még egy más Koronát, vagy az Rosariomnak harmad részét az Etszaki tartományokért, és az eretnekeknek meg téréséért, és más imádságokban is ezekről Isten előtt meg emlekezzenek.

Minden Héten.

1. **M**ondgyanak minnyájon egy közösleges olvasót, mely harmad része az egész Rosariomnak, azokért, a' kik az mi Társaságunkból a' Provincián kívül meg halnak.

2. Ismét minden héten a' Pater Generalis intentiojára mondgyanak minnyájon egy Coronát, az az harmad részét az egész Rosariomnak. Es ugyan ezt az intentiot más imádságokban is Istennek ajánlyák.

3. Es mind ezek fölöt az mi Társaságunkért hét mi Atyánkat, és hét üdvöz légy MARIAT.

4. Más hét mi Atyánkat ismét, és hét üdvözlét, az élő, vagy Istenben el nyugodot, Collégiumunkal, vagy házunkal jótévőkért.

5. Végezetre azon legyenek, hogy az mi Constitutionk, és szerzetünk szerént gyakran imadkozzanak az egész keresztyén Anyaszentegyházért, de kiváltképpen azokért, a' kiktől leg inkább függ ennek előmenetele, a' mineműek, az Egyházi, és világi Fejédelmek, és egyebekis, kik a' lelkeknek sokat használhatnak, és árthatnakis. Továb Joakaróinkért, és velünk jótévőkért, akar élljenek, s' akar már Istenben el nyugóttak legyenek. Azokért mégis, a' kiknek segítségére, a' mi szerzetbéli társainknak, a' pogányok, vagy keresztyének között kiváltképpen vagyonszüksége. Végezetre azokértis, a' kik a' mi Társaságunknak gonoszt kívánnak.

INDULGENTIAK VAGY BUCSUK

Mellyeket engedtek a' mi szerzetünknek ennnyihány szentséges Romai Pápák.

A' mi

A' mi Társaságunkbéli személyeknek magoknak.

Midőn valaki bé jön szerzetünkben, avagy abban meg hal.

1. Minnyájon, a' kik ebben az Társaságban bé vétetnek, a' szerzetbe való bé jövetelekkor, és halálok idején tellyes bucsut nyernek.

2. Minden gyonto Atya, tellyes bucsut adhat a' mieinknek az ő halálok oráján, és ez a' bucsu fön marad mindnyájoknak utolsó kimulásokig.

3. Minnyájon a' mieink közül, a' kik bűneiknek szívbéli töredelmes meg bánása után, halálok oráján a' JESUS nevét emléttik, minden vétkekről tellyes bucsut nyernek.

4. A' kik az Társaságból valók egyszer életekben, és ismét halálok orájanis tellyes Bucsut nyernek.

5. A' mi Társaságunkban lévő személyek részesek minden bõitöléseknek, és egyéb Istenes jó cselekedeteknek érdemében, mellyek más szerzetekben, vagy akár mely más Szent helyeken gyakoroltatnak.

Midőn valaki Misét mond, vagy halgat.

1. A mi Papink, ha vasárnapokon, vagy az mi Urunknak nagy ünnepin, vagy boldogságos szűz MARIA napjain misét mondanak, tellyes Bucsut nyernek.

2. A' mieink, ha misét mondanak, vagy hallanak a' boldogságos szűz MARIA fogantatásáról, imadkozván tizedik Leo Papaert, a' ki ezt a' Bucsut engette, és az egész közönséges Anyaszentegyházért, tellyes Bucsut nyernek.

3. Azokis a' kik térdet haitnak a' mise alatt, midőn a' pap azt mondgya. *Gratias agamus Domino, &c.* Száz napnyien-gedelmet nyernek Es ugyan annyira valo Bucsut nyer az papis magának, vala hány. Izsora' mise alatt térdet fejet hait.

Midőn valaki áldozik.

Midőn a' mieink Communicálnak, tellyes Bucsut nyernek.

Midőn a' mi szentegyházunkat valaki közzülünk meg látogatja.

I. A' mie-

1. A' mieink minden Romai Statioók-nak Indulgentiáit meg nyerhetik, hogy ha azon az napon, a' mi hazunkban, vagy Templomunkban, őt őltárt meg látogatnak, avagy csak egy előttis, őt Soltárt mondanak el, avagy, ha nem tudnának olvasni, azok kelyet más imádságokat mondanak.

2. Ezen emlétet statiooknak indulgentiáit el nyerik a' mieink ugyis, ha vagy az magunk templomát, vagy az máfokét, a' hol akkor az engedelmeiségből léznek, meg látogatván, abban az öreg oltár előtt, őt mi Atyánkot, és őt üdvözetet mondanak.

3. El nyerhetik a' mieink, a' mi Templomunkban mind azokat a' tellyes, vagy nem tellyes Indulgentiákat, mellyek ugyan azon a' napon Romában akarmelly Szentegyházban kiváltképpen engettetnek.

4. Hogy ha a' mieink az Társaság-nak valamely Templomában az egész világon, ki nem vévén eggyetis, az oltár előtt, mellyen az oltári szentség tartatik,

imadkozni, a' Romai Keresztyén Anya-szentegyházért, az Eretnekségnek ki-gyomlálásaért, az Keresztyén Fejedelmek, és Urak közt való békefésért, és egyezésért, avagy más végreis, kinek kinek az ő áitatosága szerént, tehát mind azokat az Indulgentiákat el ny-e-rik, mellyeket el nyernéek, hogy ha ugyan azokat az helyeket meg latogat-nak, a' mely helyeknek azok az Indul-gentiak kiváltképpen engéttettek.

5. Ugyan ezeket az meg mondot In-dulgentiákat, és egyebekis, mellyek a' mi magunk Templominak engéttettek, hogy ha akkor az engedelmeség rende-léséből másut volnának, el nyerik mind azaltal, ha más templomban, vagy akar mely más helyen, ugyan azon végre, mely az Indulgentiakban fel vagyon te-ve, őt mi Atyánkot, és őt üdvözetet fognak mondani.

6. Ugyan ezeket az Indulgentiákat, el nyerhetik a' betegekis, hogy ha az ő kamarájokban, vagy beteg ágyokban, midőn másképpen nem volna alkalma-

tos,

tos, őt mi Atyánkot, és őt üdvözetet mondanak. Es közönségesen, s' átallyá-ban szólván, midőn a' mieink betegség, utjárás, vagy más szükséges dolog miat nem látogathatták meg azokat a' Tem-plomokat, mellyekben a' mi szerzetünk-nek Indulgentiái volnának, csak vigyék végben az fel tett imádságokat ott, a' hol vannak, mind azokban az Indulgentiak-ban részesülnek.

7. Mind azokat az Indulgentiákat, mellyek engéttettek azoknak, a' kik meg latogattyák a' koldulo Barátok Templo-mit, és imádságra rendelt helyeit, el ny-e-rik a' mieinkis, ha azon végre meg láto-gattyák, a' mi magunk Templomit, és a-karmely más imádságra való helyeit.

8. Hasonlóképpen a' mieink meg la-togatván a' mi magunk Templomát, szinte oly móddal el nyerhetik mind azo-kat az Indulgentiákat, a' mely móddal, és a' mellyek engéttetnek akar hol ez vilá-gon, és akarkiknek, a' koldulókon kivül-is, akar szerzetnek, társaságnak, Congre-gationak, és másoknakis, a' kik bizonyos

áitatos helyeket meg látogatnának. Azon az egy Indulgentián kívül, mely valamely szerzetnek, gyülekezetnek, Társaságnak az ő tulajdon ünnepé napjára adatik.

9. Nagy hét előtt való szombaton egy lelket szabadithatunk Purgatoriomból, hogy ha azon a' napon az óltári szentséges Sacramentom előtt ött Zoltárt, vagy ött mi Atyánkot, és ött üdvözléter elmondunk, és é mellet egy olvasótis az tizedik Leo Pápáért, a' ki eztet engedte. Ugyan eztet hasonlóképpen meg nyerhettyük keresztelő szent János napjánis. és szent János Evangelistánakis azon a' napján, mellyen olaiban főzettet.

10. Mind azokat az Indulgentiákat, mellyeket nyernek azok, a' kik Romában látogattyák a' Templomokat, mind bõitben, s' mind pedig máskoris meg nyerhetik a' mieink, hogy ha ámbár csak egy Templomunkat, vagy Kapolnánkat meg látogatván, abban az öreg óltár előtt öt mi Atyánkot, és ött üdvözléter, és más négy óltár előtt, négy mi Atyánkot, s' négy üdvözlég MARIAT mondanak.

Ha

Ha pedig valamely Templomban, vagy kapolnában, annyi oltár nem volna, szinte annyi Indulgentiát nyernek, ha kilencz mi Atyánkat, és kilencz üdvözlég MARIAT mondanak az öreg óltár előtt.

Midõn valaki az Officiumot el mondgya.

1. **H**A ki az officiumot annak módja szerint elmondgya, fele azoknak a' bûnöknek meg bocsattatik, mellyekbõ eset azon nap.

2. Ha ki az *matutinomon* jelen lévén, mikor a' *Te Deum laudamus*t éneklik, ama versre *Te ergo quæsumus* &c. térdet hait, három negyven napi bucsut nyer.

3. A' mieink, ha az mi Atyánkot, vagy üdvözlég MARIAT, vagy akarmely Zoltárt elmondanak, tehát meg bocsáttatnak nekik mind azok a' fogyatkozások, mellyek az officiornak elmondásában, akarattyok ellen történtenek.

Midõn valaki az Olvasót el mondegya.

1. **V**Alahányszor a' mieink Christus Urunk olvasóját, az az harmiczhárom mi Atyánkat, és ugyan annyi üdvözléter, avagy a' Boldog Szüz Coronáját, az az

hat.

hatvan három üdvözetet, és hat mi Atyánkot mondanak el, tellyes bucsut nyernek.

2. A' betegek, és az kik vénségek miat már elbágygottak, ugyan ezen Indulgentiát elnyerhetik, ha egy Poenitentiaról valo Zoltárt, avagy Urunkrúl, vagy a' bődög Szűzrúl valo egy Hymnuft el mondanak.

3. Ezen meg mondott indulgentiákat az Halottaknak hasznárais rendelhetik.

Midőn valaki a' mi Atyánkot, és üdvözetet elmondgya.

1. Valaki a' mieink közzül ött mi Atyánkot, és ött üdvözetet mond, és minde-
nik után a' Gloria Patri &c. dúcsótság az Atyá-
nak, és fiúnak &c. el mondgya a' keresztyén
Anya szentegyháznak boldog előmene-
teléért: és végezetre még egy mi Atyán-
kot, s' egy üdvözetet, a' Gloria Patri & Fi-
lio-val ad hozzá, annak az Pápanak inten-
tiojára, a' ki ezt a' Bucsut engette, akar-
mely helyen, vagy orában legyen ez, a'
karban, vagy a' Templomban, a' Collegi-
om:

omban, vagy az imádság helyén, vagy
akar csak a' kamarájában, mind azokat
az Indulgentiákat el nyeri, mellyek ta-
laltatnának Romában, Jerusalemben, és
Galatiában Sz. Jacob Templománál: sőt
még azokatis, mellyekben részesülnek
azok, az kik Augustusnak, azaz, kis Afz-
fzony havának második napján, a' ből-
dog ízűznek, MARIA de Portiuncula nenő
Templomát, vagy Affisiom városában a'
szent Angyalok Templomát meg látogat-
nák.

2. Mind a' mieink, s' mind pedig akar-
kik másokis a' keresztyén hivek közzül,
ha azokért, a' kik halálos bűnben vannak
tizenöt mi Atyánkot, és ugyan annyi üd-
vözetet mondanak, valahányszor ezt
fogjak cselekedni, mind annyszor bű-
nök harmad részének bocsánattyát nye-
rik.

3. Ide tartozando azis, a mit fellyeb n'
1. a' Templomoknak látogatásárul mon-
dánk.

Midőn valaki a' Misere Zoltárt el mondgya.

1. Hogy ha a' mieink ezt a' Zoltárt:
Misere

Misere mei DEUS el mondgyák, tellyes bucsut nyernek.

2. Hogy haa' mieink a' Templomban mindennap elmondgyák a' meg nevezet *Miserere* Zoltárt, egy Collectával, az az imadsággal együt ezek közzül, *DEUS omnium Fidelium Pastor*, vagy *omnipotens semperne DEUS &c.* a' szentséges Pápáért, el nyerik mind azokat az Indulgentiákat, valamellyek az egész világon akarmely Templomoknak, vagy áitatos szent helyeknek engettettek.

3. A' mieink ha az mi Templomunkban akarmely oltár előtt el mondgyák az *Miserere* Zoltárt, el nyerik mind azokat az Indulgentiákat, mellyeket azonnap nyerhetne valáki Romában.

A' ki a' *Gradualis* Zoltárokat el mondgya. Valaki mi közzülünk ezeket a' *Gradualis* neveű Zoltárokat el mondgya, minden bűneiről tellyes bucsut nyer.

Midőn a' mieink Gyülekezetbe mennek.

1. Azoknak, a' kik a' Generalis Congregatio-

gatióra, az az közönséges gyűléstre jönek, a' gyontó Atyák tellyes bucsut adhatnak, akar mindgyárt eljövetelekkor, akar az után husz nap alatt.

2. Azoknak, a' kik az engedelmeségnek rendeléséből a' Generalis Congregatio, az az gyűléstre jönek, esztendeig, s' negyven napig való bucsu engettetik. Azoknak pedig, a' kik az Provinciai Congregatio jönek, száz napnyi bucsu.

Mikor a' Visitátorok, és Provincialisok látogatnak.

Minden Visitátoroknak, és Provinciálisoknak, el végezvén az ő látogatásokat, hatalmuk vagy arra, hogy az mely házat, vagy Collegiumot meg látogattak, annak tellyes bucsut engedheffenek.

Haki a' Purgatoriomba lévő lelkekért imádkozik.

Erről vólt már oda tellyeb emlékezet; elsőben a' Templomok látogatása Titulussá alatt n' 9. másodszor az olvasó elmondása Titulussá alatt n' 3.

Mind

Mindezek fölött, a' miénknek, még a' Novitiusknakis szabadság adatik, hogy nem csak az meg mondott Indulgentiakot el nyerhessek minnyájon, hanem még más akarmely, s' akarmi módon ki adot, vagy azután ki adandó Indulgentiákbanis részesülhesse.

A' Külső emberekre, kik nem közölünk valók, nézendő Indulgentiák.

1. **M**Innyájan az igaz keresztyének, a' kik töredelmessen meg bánván az ő vétkeket, és meg gyonván, avagy leg aláb fogadást tévén, az Anyaszentegyházról rendelt üdőben való gyónásról, karacson napján, ugy esztendő napján, Három szent Király, és Ur napján, Pénteken, vagy Vasárnap egész esztendő által, böitben mindennap Húsvét után való Vasárnapig, a' mi Templomunkat vagy más áitatos helyeit a' mi Társaságunknak meg látogattyák, és azokban egy mi Atyánkot, s' egy üdvözlétet mondának, és ha ot léfzen, a' Prædikatiotis
meg

meg halgátták, hét esztendőre, és ugyan annyi *quarantenára*, az az, hétszer negyven napra való bucsut nyernek.

2. Minden keresztyén ember, a' ki töredelmes igaz szívbelibánottal meg gyónván, és meg áldozván Kis karácson napján, vagy más napis, mellyet, e' végre alhatatossan rendelne az Pater Generalis, avagy Előjárója annak az helynek, a' mellyet meg kellett nék látogatni, valamely Templomát, kapólnáját, avagy más áitatos helyét a' Társaságnak, akar hol legyen az, a' hola' miénknek lakások volna, áitatossan meg látogattyák; minden esztendőben (a' közönséges Jubilæum esztendőt ki vévén) első vecsernyétől fogva, más nap nyugottáig, *Jubilæum* szerént való tellyes bucsut nyerhet, ha otton őtt mi Atyánkot, őtt üdvözlétet, vagy más imádságokat elmondand, az keresztyén Anyá szentegyháznak föl magasztaltatásáért, és az igaz Catholica hűtnék gyarapodásáért.

3. Minden igaz keresztyének, a' kik bűnöket meg bányák, és meg gyónják,
K nyák,

nyák, avagy a' gyónás tételre fogadást
tesznek, és a' Christus keserves kinszen-
védéséhez való tiszteletből, és áitatoság-
ból, valamit imadkoznak áitatosan, és
ezek után a' mi szerzetünkbeli papnak
fogadatok szerént meg gyónnak, egyszer
életekben amikor akarják tellyes bucsut
nyernek, az Anyaszentegyháznak szokot
módja szerént.

4. Valaki a' mi Templomunkat meg-
látogattya, bár csak egyszeris esztendő-
ben, mégis egy esztendőre, és kétszer
negyven négy napra való bucsut nyer.
Bőitben pedig minden nap, a' mikor
Templomunkban jön, négy esztendőre,
és két száz harmiczhat napra valót nyer-
het.

5. A' kik szokások szerént a' mi Tem-
plomunkban prädikátiót halgatnak, há-
rom esztendőre, és kétnapra való Indul-
gentia engettetik. Es ugyan ezeknek,
más kegyelemnek ereje által, tizenöt esz-
tendőre való bucsu adatik.

6. Azoknak Attyok, és Annyok, az
kik a' mi Társaságunkban vannak, vagy
jöven-

jövendőben bé jönnek, ha szinte már
Istenben el nyugottak vólnais, ha az Pur-
gatoriomban vólnának, tellyes bucsut,
és föl szabadulást nyernek.

7. A' mi világi gondviselőink, és ezek-
nek segítő társai, Gyermekkel An-
nyokkal, Attyáfiaikkal, házos társokkal
egyetemben, hasonló képpen a' mi házi
Orvosunkis, el nyerherik a' Római státi-
óknak Indulgentiáit, szinte úgy, mint ma-
gunk, hogy ha azokon az napokon, mel-
lyeken esnek a' Római státiók, őtt mi
Atyánkot, és őtt üdvözetet imadkoz-
nak a' szentséges Pápáért, és szerencsés
bóldog előmeneteléért az keresztyén
Anyaszentegyháznak.

8. A' Társaságnak oltalmazói, akár
férfiak, s' akár asszonyok legyenek,
Fundatori, gondviselői, az ő gyermekek-
kel együtt, egyszer életekben, a' mikor
akarják, és ísmét másodszor halálok orá-
ján, minden bűnőknek tellyes bocsánat-
tyát nyerik.

9. Valaki tizenötször el mondgya a'
mi Atyánkot, és üdvözlégy MARIA T
azok.

azokért, a' kik halalos vétékben vannak,
bűnöknek harmad részéről bocsánatot
nyernek.

10. A' kik mi nálunk tanulnak, min-
den nap esztendő által, bõitben, és Bõi-
tõn kívüls, mind azokban az Indulgen-
tiákban részesülhetnek, mellyeket nyer-
hetnének Romában, az otvaló Templo-
moknak meg látogatása által, hogy ha
valamely Templomunkat, vagy kápol-
nánkat meg látogattyák, és otton, õtt mi
Atyánkot, s' õtt üdvözletet az öreg óltár
előtt, és négyet más négy óltár előtt,
mondanak. Ha pedig annyi óltár nem
vólna, mondgyanak az öreg óltár előtt
kilencz mi Atyánkot, s' kilencz üd-
vözlég MARIAT, és ugyan
azon Indulgentiákban szin-
te ugy részesülnek.

V E G E.

